

OPGAVER TIL DANSKE STILE

X

UDGIVNE AF

DANSKLÆRERFORENINGEN
I KØBENHAVN

MED UNDERSTØTTELSE AF MINISTERIET FOR KIRKE- OG
UNDERVISNINGSVÆSENET

IV. AFDELING

(For Elever over 16 Aar)

VED

B. T. DAHL

DANSKLÆRER VED STATENS LÆRERKURSUS

KØBENHAVN

GYLDENDALSKE BOGHANDELS FORLAG (F. HEGEL & SØN)

FR. BAGGES BOGTRYKKERI

1898

FORORD

Allerede længe, før Dansklærerforeningen overdrog mig det Hverv at udarbejde nærværende Opgavesamling, havde jeg grundlagt en større Samling, som skulde have omfattet dels de siden vort Aarhundredes Begyndelse ved vort Lands forskellige Undervisningsanstalter givne Eksamensopgaver, dels en stor Mængde Opgaver, som jeg enten havde forefundet i trykte (danske, norske, svenske og tyske) Samlinger, eller som velvilligt vare tilstillede mig af andre Dansklærere, — ligesom jeg da ogsaa selv havde formet ikke saa ganske faa Opgaver.

Efter at jeg var traadt i Forhold til Dansklærerforeningen, maatte imidlertid min oprindelige Tanke: at give *en historisk-pædagogisk Opgavesamling*, paa mangfoldige Punkter ændres, for at Samlingen kunde føje sig ind som sidste Led i den af Foreningen planlagte Opgavesamling. Jeg har derfor væsentlig indordnet mig under denne Plan, selv der, hvor jeg ikke fuldt ud kunde dele Mening med de mig beskikkede Censorer.

Da nærværende 4de Afdeling ifølge Dansklærerforeningens Plan er beregnet paa Elever over 16

Aar (altsaa de lærde Skolers to øverste Klasser og lignende Undervisningstrin, f. Eks. Seminarier og Kursus), indeholder den væsentlig kun „bundne“, „frie“ (drøftende) og enkelte „skildrende“ Opgaver.*)

En Del Opgaver, som muligvis kunne forekomme en eller anden Lærer at gaa ud over denne Afdelings Grænser, har jeg medtaget, fordi Samlingen ogsaa tænkes brugt paa saadanne Undervisningsanstalter, hvor der tør forudsættes noget større Modenhed og Livserfaring, end man kan vente i en Skole. Paa den anden Side har jeg foruden de her optagne „bundne Opgaver“ haft til Raadighed mange lignende, som en og anden Dansk-lærer maaske vilde have medoptaget, men som mine Censorer og jeg have udskudt, da de vare alt for „bundne“, deriblandt endogsaa flere, som have været givne til Eksamen artium. Det Synspunkt, at det er „danske Stile“, ikke „skriftlig Historie, Geografi eller Naturlære“, bør intet Øjeblik tabes af Syne.

Opgaverne bevæge sig, som det vil ses, paa højst forskellige Omraader; det har som Følge deraf, særlig naturligtvis for de „blandede“ Opgavers Vedkommende, været vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at tilvejebringe en skarp, systematisk Ordning; dog har jeg af og til ved Streger inde i de forskellige

*) Om Stileopgavernes forskellige Arter henvises til min: „Vejleder ved skriftlige Udarbejdelser i Mødersmaalet“.

Afdelinger antydet nogle af de væsentligste Underafsnit.

Idet jeg haaber ved denne Bog at have vakt yderligere Interesse for et heldigt Valg og en god Formning af Opgaver i dansk Stil paa det ovenfor nævnte Alderstrin, skal jeg til Slutning, med Tak nævne — foruden de mangfoldige trykte Opgavesamlinger, der have ydet mig Hjælp, — følgende Lærere og Lærerinder, der gennem Dansk-lærerforeningen have indsendt Opgaver, som ere blevne benyttede:

J. Byskvæ, Seminarielærer, F. Christensen, Cand. phil., P. Friis, fhv. Seminarielærer, M. G. Godskesen, Adjunkt, W. Jensen, Lærer, Marie Kossen, f. Thaning, J. H. Knudsen, Lærer, C. A. Kofoed, Cand. polit., Seminarielærer, H. H. Lefolii, fhv. Rektor, J. Lindbæk, (Vældegaard Kvindeskole), T. Lundbeck, Dr. phil., Axel Sørensen, Adjunkt og M. Sørensen, Seminarielærer (Jællinge).

Ganske særlig Tak skylder jeg dog mine Censorer: Hr. Cand. phil. F. Christensen og Hr. Adjunkt Axel Sørensen for den sagkyndige og opofrende Hjælp, de have ydet mig.

København d. 4. Marts 1898.

B. T. Dahl.

Efter Indbydelse fra *Dansklærerforeningen* er der til dens Samlinger af „Opgaver til danske Stile“ indsendt Bidrag fra forskellige Sider hele Landet over. For disse og for den Understøttelse, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har ydet Foretagendet, aflægges Foreningen herved sin bedste Tak.

Dansklærerforeningen vil være meget taknemmelig for Bemærkninger af forskellig Art, som Lærere, der bruge Samlingen, maatte ville meddele den under Forlæggerens eller et af Medlemmernes Adresse.

Under Udarbejdelse er:

3die Afdeling (for Elever paa c. 13—16 Aar),
2den Afdeling (for Elever paa c. 11—13 Aar), *1ste Afdeling* (for Elever paa c. 8—11 Aar).

Marts 1898.

Dansklærerforeningen i København.

Dansklærerforeningens Medlemmer.

- Andersen, Vilh., Dr. phil., Lærer ved de Brockske Handelsskoler.
Bauditz, Soph., Skoledirektør, R. af Dbr.
Bokkenheuser, Knud, Cand. phil., Efterslægtens Skole.
Borchsenius, Otto, Cand. phil., Redaktør, R. af Dbr.
Boysen, A., Cand. mag.
Christensen, F., Cand. phil.
Cohn, Hartvig, Cand. philol., Kursusbestyrer.
Dahl, B. T., Cand. philol., Dansklærer ved Statens Lærerkursus.
Dahl, Fr., Professor. fhv. Realskolebestyrer, R. af Dbr.
Dahlerup, Verner, Cand. mag., Bibliotheksassistent ved d. st. kgl. Bibliothek.
Falbe Hansen, Ida, Cand. mag.
Fibiger, Margr., Eksam. Lærerinde.
Hauch, A. G. Ø., Overlærer ved Kathedralskolen i Roskilde.
Hjort, N., Cand. theol., Skolebestyrer.
Winkel Horn, Fr., Dr. phil., Forfatter.
Hornemann, Gerh., Cand. mag., Provinsarkivar.
Ipsen, Alfr., Cand. theol., Forfatter.
Jacobsen, L., Skolebestyrer.
Jespersen, Otto, Dr. phil., Professor ved Universitetet.
Kofoed, C. A., Cand. polit., Seminarielærer.
Larsen, H., Cand. theol., Viceinspektør ved Vajsenhuset.
Lundbeck, T., Dr. phil.

Michelsen, H., Adjunkt ved Metropolitanskolen.
Mortensen, K. A., Cand. mag.
Nyrop, Kr., Dr. phil., Professor ved Universitetet.
Ruschke, C. G. T., Cand. theol.
Rønning, Fr., Dr. phil.
Schneekloth, K. A., Skolebestyrer, Foreningens Formand.
Siesbye, O., Dr. phil., Lektor ved Universitetet.
Slomann, Emil, Skolebestyrer.
Sørensen, Axel, Adjunkt ved Metropolitanskolen.
Thomassen, Fr., Kancelliraad, Seminarielærer.
Thorsen, P. K., Cand. mag.
Trier, Herm., Cand. phil., Folkethingsmand.
Trier, L., Cand. phil., Kursuslærer.
Tuxen, S. L., Dr. phil., Skolebestyrer.

A) Naturvidenskabelige Opgaver.

(Geografi, Naturhistorie, Fysik.)

1. Hvad forstaaer man ved Geografi, og hvilken Nytte kunne vi have af at studere Geografi?
2. De forskellige Tidens Begreb om Verdenskortet.
3. Om Maanens Beskaffenhed, Bevægelse og Faser.
4. Vort Solsystem i dets Grundtræk.
5. Solens Indvirkning paa Jorden.
6. Solens og Maanens forskellige Indvirkning paa Jordkloden.
7. Sol- og Maaneformørkelser.
8. Hvad har man før troet, og hvad vide vi nu om Kometerne?
9. Hvorledes er man bleven overtødet om, at Jorden er rund?
10. De forskellige Jordperioder.
11. Fordelingen af Lys og Mørke paa Jorden til de forskellige Aarstider.
12. Vandet, dets Fordeling paa Jordens Overflade og dets forskellige Tilstandsformer.
13. Har Homer Ret i at kalde Havet „ufrugtbar“?
14. Hvilken Betydning har Havet for de Lande, som ligge ved det? [Skolelærereks. 1872.]

15. Hvilken Indflydelse udøver Havet paa Kystboernes Sysler og Karakter?
[Afgangseks. 1884.]
16. Hvorledes kunne de forskellige Kystforhold være heldige eller uheldige for et Land?
17. Kunne Vandene snarere siges at forbinde end at adskille Landene?
18. Store Floders Betydning for et Lands Kulturudvikling.
19. Hvilke Floder have givet Anledning til en stærk Udfoldelse af Kulturlivet?
20. Vinden som nedrivende og som opbyggende Kraft.
21. Almindelig Karakteristik af de tropiske Landes Natur i Modsætning til de tempererede Jordbælters.
[Afgangseks. 1856.]
22. Jordbælterne, deres Karakter og Indflydelse paa Beboernes Levemaade.
23. Hvilken Betydning bør man tillægge Nutidens Stræben efter ved Opdagelsesrejser at lære de endnu ukendte Dele af Jorden at kende?
24. Hvilket Udbytte kan man vente sig af Polar ekspeditioner?
25. Hvorfor er den tempererede Zone gunstigere for Kulturudvikling end den tropiske og polare?
26. Hvor forefindes Jærnet, hvorledes fremdrages det, og hvilken er dets almindeligste Anvendelse?
27. Hvilken Betydning have Himmellegererne for Menneskene, og hvilken har man tillagt dem?
28. Naturen som Menneskets Ven og Fjende.
29. Med hvilken Ret kaldes Mennesket Naturens ypperste Skabning?
30. Er Naturen Menneskets Herre eller Mennesket Naturens?
31. Træk af Menneskets sejrige Kamp mod Naturen.

32. Hvilke Naturtildragelser kunne faa ødelæggende Indflydelse paa Menneskets Livsforhold?
 33. En Sammenligning mellem de forskellige Verdensdeles Fortrin og Mangler med Hensyn til Udviklingen af Menneskekultur.
 34. Hvorvidt og hvorfor er Europa Jordens Herre?
 35. Hvorvidt og hvorledes kan Folkenes Kulturudvikling forandre den dem omgivende Natur?
[Afgangseks. 1865.]
 36. Hvilke geografiske Forhold fremme især et Lands Opkomst?
 37. Vejrlagets Indflydelse paa Indbyggernes Sæder, Karakter og Stemningsliv.
 38. Hvilke Naturforhold i et Land fremme, og hvilke hemme Samfærdselen mellem dets enkelte Dele?
-
39. a) Øresund. [Skolelærerindeeks. 1874.]
b) „Sundet“ i geografisk og historisk Henseende.
 40. Vesterhavet, dets Indflydelse paa og Betydning for Jyllands Natur og Befolkning.
 41. En Beskrivelse af den danske (jydske) Halvø.
[Skolelærereks. 1868.]
 42. Vore Tørvemosers Dannelse, deres Betydning for Videnskaben og i det praktiske Liv.
 43. Vore Klitter, deres Fremkomst, Plante- og Dyreliv.
 44. Hvorfor er Sorø og Egnen deromkring de Danske kær?
[Skolelærereks. 1897.]
 45. Viborg i Oldtid, Middelalder og nyere Tid.
 46. Vore vigtigste Slotsruiner og de til dem knyttede historiske Minder.
 47. Om de betydningsfuldeste danske Købstæder i Middelalderen.

48. Har Holberg Ret, naar han paastaar, at de Danskes Hovedegenskab er „médiocrité“?
49. Paa hvilke Maader faa vi Kundskab om vort Fædrelands tidligere Naturforhold og Menneskeliv?
50. Island, betragtet geografisk og historisk.
[Skolelærereks. 1879.]
-
51. Skildring af Norges Naturforhold og deres Indflydelse paa Indbyggernes Sysler og Erhvervs-kilder?
[Skolelærerindeks. 1868.]
52. Karakteristik af Nordmændene.
53. Turisttrafikkens gavnlige og skadelige Følger for Norge.
54. Om den Skildring af de tre nordiske Folk, der er givet i Christian Richardts Sang: „En Skaal for det blinkende Søernes Baand“.
55. Hvoraf kommer det, at England særlig er blevet Handels- og Fabrikland?
56. Holland som Kolonialmagt før og nu.
57. Skildring af Helvetiens Naturforhold og deres Indflydelse paa Indbyggernes Sysler og Erhvervs-kilder.
[Afgangseks. 1855 (1863).]
58. Vesuv og Pompeji ned gennem Tiderne.
59. Hvorvidt har Grækenlands Beliggenhed og Natur bidraget til dets Storhed i Oldtiden?
60. Skildring af Grækenlands Naturforhold som gunstige for Kulturens Udvikling hos Grækerne.
[Afgangseks. 1865.]
61. Hvorfor ere Landene om Middelhavet blevne Kulturcentre?
62. Hvilken Indflydelse maa Ruslands Terrainforhold siges at have øvet paa Dannelsen af den russiske Stat?
63. Hvilken Betydning har det haft for Rusland,

at St. Petersborg traadte i Stedet for Moskva som Hovedstad?

64. De forskellige Folkeracer, der bo i Asien.
65. Hvorvidt kunne Afrikas Naturforhold siges at være gunstige for Udviklingen af Kultur?
66. Ægypten, skildret i Almindelighed som det ved Naturforhold og Oldtidsminder mærkelige Land.
[Afgangseks. 1860.]
67. Suezkanalens Historie og Betydning for Verdenshandelen.
68. Hvorfor bør Nord- og Sydamerika rettest opfattes som to Verdensdele?
69. Hvorfor ere „de forenede Stater“ i højere Grad end de andre Lande i Amerika blevne et Kulturland?
70. Brasilien (Natur, Opdagelse, Forhold til Europa.)
[Afgangseks. 1870.]
71. En Fremstilling af Sydamerikas plantegeografiske Forhold.
72. En Sammenligning mellem Europas og Amerikas Naturforhold og deres Betydning for disse Verdensdeles Udvikling.
-
73. a) Lysets
b) Luftens
c) Varmens
d) Vandets
- } Betydning for og Indflydelse paa
} Plantelivet.
74. De forskellige Planteorganer og deres Betydning for Plantens Liv.
75. Brug og Misbrug af Opium.
76. En Sammenligning mellem de Betingelser, Havet og dem, det faste Land yder for Dyreliv.
77. Hvilke Former for menneskelig Virksomhed

- kunne anskueliggøres ved Billeder, hentede fra Edderkoppens, Myrenes og Biens Liv?
78. *Natura non facit saltus* (Naturen gør ikke Spring).
79. Naturen, set fra et økonomisk, videnskabeligt, æstetisk og religiøst Standpunkt.
80. Eksempler paa fantastisk Betragtning af Naturen.
81. En dansk Landsby (i beskrivende Form).
[Skolelærereks. 1874.]
82. Irlands naturlige, politiske og sociale Forhold.
83. Byzants, Konstantinopel, Stambul (Beliggenhed, Naturforhold og politiske Betydning).
[Afgangseks. 1874.]
-
84. a) Ilden, } betragtet som Menneskehedens Ven
b) Vandet, } og Fjende.
85. Ilden og Vandet: gode Tjenere, men strenge Herrer.
86. Belysningsmidler før og nu.
-
87. Hvorvidt har Studiet af Naturkræfterne fremmet almindeligt Velvære?
88. Hvilke Anvendelser have Naturkræfterne fundet i Hjemmene?
89. Hvilke ere de vigtigste Anvendelser i den nyere Tid af Naturkræfterne til Udvikling af Samfærdselsmidlerne?
[Afgangseks. 1876.]
90. At paavise, hvorledes Kendskab til Naturvidenskaberne modvirker alskens Overtro.

91. Til hvilke overtroiske Forestillinger har mangelfuldt Kendskab til Naturvidenskaberne i Tidernes Løb givet Anledning?
92. Hvorvidt er Kendskab til Naturvidenskaberne en nødvendig Forudsætning for, at man kan siges at være i Besiddelse af almindelig Dannelse?
93. Hvorvidt kan Matematikken siges at have Betydning for almindelig Dannelse?
94. Luften, dens Betydning for og Anvendelse af Mennesket.
95. Hvad forstaaer man ved Meteorologi (Vejrlære), og hvilken praktisk Betydning har denne Videnskab?
96. Sammenligning mellem Vædskers og Luftarters Egenskaber.
97. Luftsejladsen, dens Historie og sandsynlige Fremtid.
98. Dug—Taage—Skyer—Regn—Hagel—Sne.
99. Dampkraften i Menneskehedens og Kulturens Tjeneste.
100. Lysets og Varmens Betydning for det organiske Liv.
101. Varmens Kilder.
102. Paa hvilke Maader opstaaer Varme, og hvorledes tilføres den Legemerne?
103. Om H. C. Ørsteds Opdagelse og de vigtigste Opfindelser, der ere blevne en Følge af den.
[Afgangseks. 1889.]

B) Mytologiske, almindelig-historiske og kultur-historiske Opgaver.

104. De forskellige Mytologiers Lære om Verdens Tilblivelse (Kosmogoni).
105. De forskellige Mytologiers Forestillinger om en Guldalder.
106. I hvilke Guder have Grækerne, Romerne og vore nordiske Forfædre udtrykt deres Forestillinger om krigersk Dygtighed?
[Afgangseks. 1858.]
107. Hvorvidt vidner Grækernes og Nordboernes Gudelære om en forskellig Aandsretning og Udvikling hos de to Folk?
108. De hedenske Grækernes og Nordboers Ideal for Klogskab og Kløgt, fremstillet ved Gude-skikkelser.
109. Hvorledes tænkte Nordboerne sig Guden Thor, og hvilken Stilling indtog han i Forhold til de andre Guder?
110. Hvad Gavn kan man have af at studere Historie?
111. *Historia vitae magistra* (Historien er en Læremester for Livet).
112. Ad hvilke forskellige Veje kunne vi lære Fortiden at kende?
113. Betydningen af Fortidslevninger og Mindesmærker.
114. Hvorfor bør man frede om de fra Fædrene nedarvede Minder?
115. Hvorvidt er følgende Sætning sand: „heureux

- les peuples dont l'histoire est ennuyeux“ (lykkelige de Folk, hvis Historie er kedelig)?
116. Ved Eksempler af Historien at paavise Sandheden af: *Quicquid delirant reges, plectuntur Achivi* (Handle Herskerne dumt eller slet, maa Folkene bøde).
117. Til hvilke Forhold og Begivenheder tages der især Hensyn ved Inddelingen af Verdenshistorien i Oldtid, Middelalder og Nutid?
118. Hvorved karakteriseres Overgangen fra Middelalderen til den nyere Tid?
119. Vikingetogenes Aarsager og Virkninger.
120. Folkekampe paa Danmarks Sydgrænse fra den ældste historiske Tid indtil Svend Tveskæg.
121. Ved hvilke Begivenheder og berømte Mænd er Valdemar I's Regering i Danmark mærk-værdig? (Eks. art. 1810).
122. Nordboernes Korstog.
123. Fremstilling af Valdemar den Stores Kamp mod Venden, samt Paavisning af, hvorledes Venderkrigene i det hele hidrog til, at Danmarks indre og ydre Storhed udvikledes.
124. Hvorfor kalde vi med Rette Valdemarernes Tid en Glansperiode i vort Fædrelands Historie, baade i de ydre og de indre Forhold?
125. Hvideslægtens Betydning i Danmarks Historie.
126. Niels Ebbesens Daad og dens nærmeste Følger.
127. Kalmarunionens Betydning for Norden.
128. Kalmarunionens gavnlige og skadelige Betydning for Sverige.
129. Grundene til Kalmarunionens korte Varighed.
130. Med hvilken Ret har man kaldt Kalmarunionen „et Tilfælde, der saa ud som en Tanke“?

131. Hvorledes se vi nordiske Folk i vor Tid paa Kalmarunionen?
132. I hvilken Udstrækning kunde man nutildags ønske en Forening mellem Nordens tre Riger?
133. Hansestædernes Betydning i Norden.
[Afgangseks. 1875.]
134. Vare Kristian II's Reformers gavnlige eller skadelige?
135. Den danske Adels Stilling fra 1536 til 1660.
136. Vor Adels Storhedstid.
137. Den danske Adels Fald og Aarsagerne dertil.
138. Hvorvidt kan den danske Adel siges at have vist sig værdig til den Magtstilling, som den havde opnaaet under Frederik II. og Kristian IV.?
139. Hvorledes forberedtes og indførtes Enevælden i Danmark, og hvilke bleve dennes væsentligste Følger?
140. De fra vor Regering i Slutningen af forrige Aarhundrede udgaaede Forsøg paa at komme de frisindede Ideer i Møde.
141. Med hvilken Ret hed det i sin Tid om Struensee: *Mala multa struens se perdidit ipse* (Fordi han pønsede paa saa meget ondt, ødelagde han sig selv)?
142. Det guldbergske Tidsrum og dets Særpræg.
143. Andreas Peter Bernstorfs Virksomhed og Betydning for Danmark.
144. Stænderforsamlingernes Indstiftelse og Virksomhed i Danmark.
145. Nordslesvigernes Kamp for Modersmaalet i Tidsrummet 1840—48.
146. Hvilke vare de nærmeste Følger af P. Hjort Lorenzens Optræden i den slesvigske Stænderforsamling den 11te November 1842?
147. a) Efter en Skildring af Begivenhederne i de

- mærkelige Martsdage i København 1848 udvikles disse Dages Betydning i vor nyere Historie.
- b) Tilstande og Begivenheder i Danmark i 1848.
148. Den nationale Strid i Sønderjylland.
[Afgangseks. 1896.]
149. Rigsdagene i København 1536, 1660 og 1848.
150. „Kongeloven“ og „Grundloven“.
151. Anledningen til og Hovedbegivenhederne i Krigen 1864.
152. Udsigt over de Begivenheder, der nærmest foranledigede Sønderjyllands Adskillelse fra Danmark.
153. Ved hvilke Lejligheder har Dannevirke spillet en Rolle i vor Historie?
-
154. Har Hauch Ret, naar han siger:
„O Danmark, paa Rænker du aldrig dig forstod,
det har du tit betalt med dit rene Blod“?
155. Hvilke bekendte danske Mænd have særlig kunnet sande Ordsproget: „Utak er Verdens Løn“?
156. Har Danmark ydet noget Bidrag til den verdenshistoriske Udvikling?
-
157. Hvorfor betegner Gustav II. Adolfs Regering et afgørende Vendepunkt i Sveriges Historie?
158. Hvori maa Grunden søges til Svenskerne Beundring for Karl XII.?
159. Aarsagerne til Sveriges Fremgang og Magt-udfoldelse i det 17de Aarhundrede og dets Tilbagegang i det 18de.
160. Norges Forhold til Danmark under disse Rigers Forening.

161. De Mænd, der særlig have gjort sig fortjente af Norge under dette Riges Forening med Danmark?
162. Giv en Fremstilling af de ydre og indre Forhold, under hvilke Norge i 1814 genvandt sin Selvstændighed!
163. Norges ydre og indre Udvikling efter 1814.
164. Norges Forhold til Sverige efter 1814.
-
165. Det karthagiske Folks Oprindelse, Karakter, Forfatning og Skæbne indtil de puniske Kriges Begyndelse. [Afgangseks. 1865.]
166. Den heroiske Tid i Hellas Historie, skildret efter de homeriske Digte.
167. Spartas Statsforfatning og Samfundsorden. [Afgangseks. 1888.]
168. Den soloniske Forfatning og dens Udvikling indtil Perikles.
169. Lykurgs og Solons Lovgivninger og deres Indflydelse paa Samfundsforholdene i Sparta og Athen.
170. Hvori laa det, at Grækenland gik sejrrigt ud af Perserkrigene?
171. Hvilken Betydning havde Ostrakismen i Athens Statsforfatning, og hvilke vare Grundene til dens Ophør?
172. I hvilken Sammenhæng stod Grækenlands Storhed med Landets Beliggenhed og Beskaffenhed?
173. Tyranmagtens Oprindelse, Betydning og Skæbne i de helleniske Stater.
174. Hvilke græske Stater have efter hverandre spillet Hovedrollen fra de ældste Tider til 338 f. Kr., og hvilke vare Grundene til dette vekslende Overherredømme?
175. At fremstille Modsætningen og Skinsygen mellem

- Athen og Sparta, som den viste sig fra Perserkrigene indtil den peloponnesiske Krigs Udbud. [Afgangseks. 1873.]
176. Kort Udsigt over Athens Tilstand og Forhold til andre græske Stater i Tidsrummet fra Slaget ved Salamis indtil den peloponnesiske Krigs Begyndelse. [Eks. art. i Sorø 1834.]
177. Hvilke vare de væsentligste Aarsager til, at den peloponnesiske Krig fik et for Athen uheldigt Udfald?
178. Kan Domfældelsen af Sokrates forsvares fra atheniensisk Stade?
179. Hvilke Omstændigheder gjorde det muligt for Theben at opnaa Hegemoniet i Grækenland?
180. Hvilke Fordele og hvilke Ulemper har det gamle Grækenlands Spaltning i flere selvstændige Smaastater haft?
181. Demosthenes og hans Kamp mod Filip af Makedonien
182. Hvorfor gik Filip af Makedonien sejrrig ud af Kampen med Grækerne?
183. Hvorfor modstode Grækerne med Held Persernes Angreb, men bukkede under i Kampen mod Makedonien?
184. Alexander den Store som Kulturbringer.
185. Betydningen og Følgerne af Alexander den Stores Erobringer.
-
186. Samniterkrigene og deres Betydning for Rom.
187. Stændernes indbyrdes Kamp i Rom.
188. Paa hvilke Borgerdyder og Statsgrundsætninger beroede Romerfolkets Storhed?
189. Romernes Heltmod og Storhed i Farens og Ulykkens Stund.

190. De puniske Krige og Følgerne af Karthagos Undergang.
191. Hvori laa det, at den 2den puniske Krig faldt saa ulykkelig ud for Karthaginienserne?
192. Hvorfor udgør den 2den puniske Krig et afgrænsende Vendepunkt i den romerske Historie?
193. Aarsagerne til Karthagos Fald og endelige Undergang.
194. Hvad gjorde Aaret 146 f. Kr. til et Vendepunkt i Roms Historie?
195. Hovedtrækkene i Roms Kampe for at vinde Herredømmet over den vestlige Del af Middelhavet.
196. Skildring af Samfundstilstandene i Romerstaten paa Gracchernes Tid og Fremstilling af disse Mænds Virksomhed.
197. Sociale Brydninger i det gamle Rom.
198. Hvilken Stilling gave Romerne i deres Histories forskellige Perioder de undertvungne Folk?
199. Hvilke Forandringer gjorde Sulla i den romerske Statsforfatning?
200. Hvorfor de sammensvorne dræbte Cæsar, og hvorledes denne Gerning straffede sig.
201. Var Cæsars Død til Skade eller Gavn for Romerstaten?
202. Ciceros Forhold til de vigtigste Partier og de mest fremtrædende Personer paa hans Tid.
203. Hvilke ydre og indre Forhold i Romerstaten gjorde det muligt for Octavian at grundlægge et varigt Eneherredømme?
204. I hvilke Henseender betegner Augustus Overtagelse af Statsstyrelsen et Vendepunkt i Romerfolkets Historie?
205. Enevælden i Rom, dens Nødvendighed paa den Tid, da den afløste det folkelige Selvstyre, og dens Stilling og Virkninger gennem Tiderne.

206. Hvorfor medførte Forholdene med Nødvendighed, at Rom blev et Kejserrige?
 207. Hvorledes stillede den græsk-romerske Verden sig til Kristendommen ved dennes første Fremtræden?
 208. De væsentligste Aarsager til Romerrikets Størhed og Fald.
 209. Hvilke vare de væsentligste Aarsager til, at Kristendommen blev Statsreligion?
 210. Konstantin den Stores Betydning i Verdens- og Kirkehistorien.
 211. Rom og Konstantinopel som Verdensherredømmets Sæder.
 212. Pompejis Undergang og Genopstandelse.
 213. Germanernes Forhold til Romerne før Folkevandringen.
 214. Den store Folkevandrings Betydning for Europa. [Afgangseks. 1880.]
-
215. De vigtigste italienske Stater i Middelalderen og deres Betydning. [Afgangseks. 1881.]
 216. Venezias Blomstring i Middelalderen.
 217. Firenze i Middelalderen.
 218. Oversigt over Italiens politiske Forhold og dets Kulturtilstand i første Halvdel af det 16de Aarhundrede.
 219. Kampen for Italiens Enhed.
 220. Cavour og Garibaldi.
-
221. Hvilke forskellige Folk have bosat sig paa den pyrenæiske Halvø, og hvilke Minder have de efterladt sig?
 222. Araberne i Spanien. [Afgangseks. 1869.]

223. Spaniens Udvikling fra Slutningen af det 15de til Slutningen af det 16de Aarhundrede.
224. En Skildring af de politiske og sociale Følger af Spaniernes Erobring i Amerika.
-
225. Frankernes Betydning i Verdenshistorien.
226. De franske Kongers Forhold til Borgerstand og Adel i Middelalderen.
227. Hvorpaa gik de franske Kongers Politik ud i Middelalderen, og hvorledes søgte de at naa deres Maal?
228. I hvilke Henseender er Henrik den Fjerdes Regering i Frankrig mærkværdig?
[Eks. art. 1808.]
229. Hvilke vare de Grundsætninger, som Ludvig XIV fulgte i sin Regering indadtil og udadtil?
[Afgangseks. 1890.]
230. Enevældens Misbrug og gradvise Svækkelse under Ludvig XV.
231. a) De væsentligste Aarsager til den franske Revolution 1789.
b) Hvorledes var den store franske Revolution ogsaa aandeligt forberedt?
232. En Skildring af de mest fremtrædende Personligheder under den franske Revolution.
233. Hvilken Stilling indtog Napoleon Bonaparte til den franske Revolution?
234. Toget til Rusland og dets Følger for Napoleon og for Frankrig.
235. Ils n'ont rien appris, ni rien oublié (de have intet lært, intet glemt), anvendt paa Bourbonnerne.
236. Februarrevolutionens Anledning og Følger for Frankrig.

237. Frankrigs forskellige Statsforfatninger i Tidsrummet 1789—1870.
238. Oversigt over de franske Revolutioner og Paa-visning af disses forskellige Karakter.
239. Hvorvidt kan man sige, at Napoleon III. fulgte sit Valgsprog: „L'empire, c'est la paix“ (Kejserdømmet er Freden)?
240. Napoleon III.'s Betydning i Verdenshistorien.
-
241. At angive og fortælle de Begivenheder af den tidligere engelske Historie, ved hvilke Englands Befolkning væsentlig blev forandret.
[Afgangseks. 1871.]
242. Angelsachserne i England og Normannerne i Frankrig.
243. Hvilke ere Dronning Elisabeths Fortjenester af England?
244. Englands Kampe i det 17de Aarhundrede for religiøs og politisk Frihed.
245. Hvorvidt godtgør Historien Sandheden af det Ord, at Stuarterne „intet havde lært og intet glemt“?
246. Englands og Irlands gensidige Forhold i Tidernes Løb.
[Afgangseks. 1887.]
247. Hvad har fremkaldt Irlands Krav paa Home-rule (Selvstyre)?
248. Hvilke Grunde ledede de engelske Statsmænd til Overfaldet paa Danmark 1807, og hvorledes bør man dømme herom fra et almindeligt politisk Synspunkt?
249. Hvilke naturlige og historiske Forhold have bidraget til at gøre England til en Sømagt?
250. Hvorledes har Englands Sø- og Kolonialherredømme udviklet sig? [Afgangseks. 1891.]

251. a) Den engelske Forfatnings Udvikling fra Magna charta til Declaration of rights.
b) Den konstitutionelle Forfatnings Udvikling i England.
-
252. Hvorfor kunde Nederlændernes Frihedskamp mod Spanien faa et lykkeligt Udfald?
253. Nederlandenes Politik over for de nordiske Riger.
254. Hollands store Betydning i det 17de Aarhundrede.
-
255. Har de tyske Kongers Stilling som romerske Kejsere været til Gavn for Tyskland?
256. Hvilke ere Aarsagerne til den tyske Kongemagts stadige Tilbagegang i Middelalderens sidste Aarhundreder?
257. a) Var Tredivaarskrigen en Religionskrig eller en politisk Krig?
b) Om Tredivaarskrigens Indflydelse paa Tyskland i politisk og religiøs Henseende.
[Eks. art. 1809.]
258. Svarede Tysklands Magtstilling i det 17de Aarhundredes sidste Halvdel til dets geografiske Udstrækning?
259. Frederik II.s Betydning for Kongeriget Preussen.
260. Hvilke vare de Forhold, som Preussen havde at takke for, at det slap uskadt ud af Syvaarskrigens Farer?
261. Preussens Fald og Genoprejsning paa Napoleon I.'s Tid.
262. Preussens Politik siden 1840.
263. Preussens Udvikling til Stormagt.
-

264. Mongolerne og deres verdenshistoriske Betydning.
265. De vigtigste Følger af det græske Kejserdømmes Fald 1453.
266. Peter den Stores Betydning for Rusland.
267. Ruslands østersøiske Provinser, deres Befolkning, Historie og Vilkaar.
268. Hvorvidt kan Polen siges selv at have foranlediget sin Sønderlemmelse og Undergang?
269. Det tidligere Kongerige Polen i det 19de Aarhundrede og Polakkernes Vilkaar under russisk, østerrigsk og preussisk Herredømme.
270. Den orientalske Krig og dens Følger for Østeuropa.
-
271. De nordamerikanske Indianere og deres Skæbne.
272. a) Forholdene i Mexico og Centralamerika før Europæernes Ankomst.
b) Mexicos Kultur før Europæernes Komme.
273. Den nordamerikanske Frihedskrig og dens Betydning. [Afgangseks. 1879.]
274. Den nordamerikanske Borgerkrig og dens Betydning.
-
275. Hvorfor vandt Kristendommen lettere Indgang hos Grækerne og Romerne end hos Jøderne?
276. Hannibals og Napoleon den Stores Overgang over Alperne.
277. Rom to Gange Verdens Herskerinde.
[Afgangseks. 1877.]
278. Hvorfor kaldes Rom „den evige Stad“?
279. Korstogenes politiske og sociale Følger.
280. Til hvilke Tider og paa hvilke Maader har Nordafrika spillet en Rolle i Historien?

281. Hvorledes har i Middelalderen og den nyere Tid Overmagten til Søs bevæget sig fra det ene Folk til det andet?
282. Hvilke ere de vigtigste Aarsager til de Krige, som Europa og Asien have ført med hinanden?
283. Hvilke vare de Forhold, som bevirkede Sammenkaldelsen af Kirkeforsamlingerne i det 15de og 16de Aarhundrede, og hvilke Resultater opnaaedes ved disse Forsamlinger?
284. Hvorfor regner man et nyt Tidsafsnit i Historien fra Begyndelsen af det 16de Aarhundrede?
285. Hvorvidt betegner den westfalske Fred et Vendepunkt i de nyere europæiske Staters Historie?
286. Hvilken Betydning har Ludvig den Fjortendes Regering haft for Europa?
[Afgangseks. 1885.]
287. Med hvilken Ret kan man kalde den sidste Halvdel af det 18de Aarhundrede en Reformernes Tid?
288. Reformbestræbelserne i Europa i den sidste Halvdel af det 18de Aarhundrede indtil den franske Revolution.
289. Hvilke Virkninger øvede den store franske Revolution uden for Frankrig?
290. Julirevolutionens Følger uden for Frankrig.
[Afgangseks. i Jan. 1890.]
291. Kongressen i Wien (1814—15) og dens Betydning for den politiske Magtfordeling i Europa.
292. Hvad forstaar man ved „den hellige Alliance“, og hvilken Betydning fik den?
293. Det er den preussiske Skolelærer, der har vundet Slaget ved Sadowa.

294. Englands Sejre ere vundne paa Etens og Harrows Legepladse.
295. Hvorvidt kan „Eisen und Blut“ (Jærn og Blod) siges at særtægne Bismarcks Politik?
296. Nationalitetskampe i det nittende Aarhundrede.
297. Ad hvilke Veje og i hvilket Omfang have det 19de Aarhundredes Nationalønsker naaet Virkeliggørelse?
298. Hvilken Betydning har det at være fortrolig med sit Fædrelands Historie?
299. Gennem Historien at vise, hvilken Betydning det har at tro paa sin Sag.
300. Aarsagerne til:
De asiatiske Oldtidsrigers forholdsvis korte Bestaaen,
Forbundsfællekrigen og dens Følger for Romerstaten,
Kampene mellem Kirke- og Kongemagten i Danmarks Middelalder,
vore Kampe med Hansestæderne,
Struensees Fald,
Krigen i 1864.
o. l.
301. Betydningen af:
Islands Bebyggelse,
Fællesskabet mellem Danmark og England under Knud den Store,
Erik af Pommerns og Kristian I.'s Politik i Sønderjylland,
Rigsdagen i København 1536 i politisk og i religiøs Henseende,
Gustav III.'s Regering.
o. l.

302. Følgerne af:
 det stockholmske Blodbad,
 den nordiske Syvaarskrig,
 Slaget ved Sedan,
 Danmarks Sympati for Napoleon I.
 o. l.
303. Karakteristik af:
 de mest fremtrædende Helte i den trojanske
 Krig,
 de mærkeligste Konger i det persiske Rige,
 Hannibal og Paavisning af de Omstændigheder,
 der virkede til, at han bukkede under i Kam-
 pen mod Romerne,
 M. Tullius Cicero som Statsmand og Taler,
 Nero som romersk Kejser,
 Olaf den Hellige,
 Knud Lavard,
 Kristian V.,
 Dronning Kristina af Sverige,
 en af vore folkelige Førere i det 19de Aar-
 hundrede (Grundtvig, Lehmann, Tscherning . . .),
 Columbus,
 O. Cromwell,
 Katharina II. af Rusland,
 Georg Washington.
 o. l.

304. Sammenlignende Karakteristikker af:
 Alkibiades og Korfits Ulfeld,
 Marius og Sulla,
 Maria Stuart og Maria Antoinette,
 Karl den Store og Peter den Store,
 Valdemar Atterdag og Ludvig den XI. af
 Frankrig,
 Statsmændene Richelieu og Mazarin,
 Griffenfeld og Struensee,

Kristian IV. og Gustav Adolf,
 de svenske Konger Karl X. og Karl XII.,
 Kristian VIII. i Norge og som Konge i Dan-
 mark.

o. l.

305. Sammenligning mellem:
 den græske og den nordiske Gudelæres Op-
 fattelse af Menneskets Tilstand efter Døden,
 Zeus og Odin,
 Dorerne og Ionerne.
 de to Triumvirater i Romerstaten, deres
 Skæbne og Retydning,
 Oldtidens og Nutidens Republikker,
 Kolonisationen i Oldtiden og i den moderne
 Tid,
 Oldtidens Hellenere og Nutidens Grækere,
 Franskmandenes og Russernes Krigsførelse
 under Napoleons Tog til Rusland,
 Tilstanden i Danmark 1157 og efter Kri-
 stoffer II.'s Død,
 Enevælden i Sverige og i Danmark,
 Dronning Kristinas og Karl X.'s Formyndere-
 regeringer,
 Danmark i 1659 og i 1807.

o. l.

-
306. Jagt og Fiskeri, Kvægavl og Agerdyrkning
 betragtede som Trin i Menneskehedens Kultur-
 udvikling.
307. Af hvilke Grunde var Overgangen fra Nomade-
 liv til Agerdyrkning et saa stort Kulturfrem-
 skridt?

308. Agerdyrkningen som Kulturens Begyndelse.
[Afgangseks. 1889.]
309. Paa hvilke Maader virke de civiliserede Nationer til Kulturens Udbredelse blandt de lavere Folkeslag, og hvilke Pligter paahvile dem i Forholdet til disse? [Afgangseks. 1881.]
310. Hvilke Virkninger kan Civilisationens Udbredelse til vilde Folk have paa disse?
[Afgangseks. 1892.]
311. Gør Civilisationen ubetinget Menneskene lykkeligere og bedre?
312. Hvad er Overcivilisation, og hvilke ere dens farligste Følger?
-
313. Hvorledes kan man forsvare baade: Ex oriente lux (Lyset, \varnothing : Livsoplysningen, kommer fra Øst) og: Ex occidente lux (Lyset kommer fra Vest)?
314. Oldtidskulturen ved Eufrat og Tigris.
315. De gamle Ægypteres Kultur.
316. Grækerne som Oldtidens mest fremtrædende Kulturfolk.
317. Karakteristik af

{	Jøderne,
	Grækerne,
	Romerne
	o. l.
318. Sammenligning mellem Samfundstilstandene og Aandslivet i Sparta og i Athen.
319. Indre Tilstande i Athen paa Perikles's Tid.
320. Hvad sammenknyttede, og hvad splittede de helleniske Stater?
321. De græske Kamplege og deres Betydning.
322. Grækernes Festlege — Middelalderens Turneringer — Nutidens „Sport“.

323. Hvilken Betydning havde det for Romernes Kultur, at de kom i Berøring med Grækerne?
324. Hvorvidt kan man sige, at det overvundne Grækenland overvandt sin raa Sejrherre?
325. Hvad skyldte vi den græske Oldtidskultur?
326. Hvilke Samfundstilstande muliggjorde Udbruddet af den catinariske Sammensværgelse.
[jvf. Sallustii: de conjuratione Catilinae?]
327. Skildring af det gamle Roms Folkeforlystelser.
328. Den hedenske Verdens Tilstand paa Kristi Tid.
329. Karakteristik af Overgangstiden mellem Oldtiden og Middelalderen.
330. Eneboerlivets Oprindelse, dets historiske og civilisatoriske Betydning.
331. Klostrener Betydning for Oldtidens og Middelalderens Litteratur og Videnskabelighed.
332. Korstogenes civilisatoriske Betydning.
333. Arabernes Indflydelse paa Europas Kultur i Middelalderen.
334. Kætterbaal — Hekseprocesser.
335. Hvilke Slutninger med Hensyn til Nordens ældste Indbyggere har man draget af vore Oldsagsfund?
336. Af hvilke Grunde forlod Nordboen i Oldtiden sit Fædreland, og for hvilke Lande fik Udvandringerne fra Norden størst Betydning?
337. Hvilke Meninger og Sædvaner hos vore hedenske Forfædre stod i Modsætning til eller i Samklang med de kristelige Læresætninger?
338. Tvekampens Anvendelse ned gennem Tiderne og dens moralske Tilladelighed.
339. De Hovedformer, hvorunder Menneskenes, særlig Nordboernes, Pietetsfølelse for deres afdøde i Tidernes Løb har lagt sig for Dagen.

340. Sammenligning mellem den græske og den nordiske Oldtids Livsanskuelse.
341. Overtroen i Danmark i det 16de og 17de Aarhundrede.
342. Tyskhedens Indflydelse paa dansk Kultur og Aandsliv i det 17de og 18de Aarhundrede.
343. Samfundsforholdene i Danmark paa Holbergs Tid.
344. Billede af Aandslivet i Danmark i Slutningen af det 18de Aarhundrede.
345. Overblik over de { nationale } Rørelser i Danmark i Fyrreerne. } litterære }
346. Hvilken Betydning har Aar 1848 haft for Danmarks indre Udvikling?
-
347. Ved hvilke Midler udbredtes Kundskab og Oplysning før Bogtrykkerkunstens Opfindelse?
348. Bogtrykkerkunstens Betydning for Menneskeslægten's Udvikling.
349. Renaissancens Fremtræden i det 15de og 16de Aarhundrede, med særligt Hensyn til Italien.
350. Hvilke Kulturfremskridt skylder Europa Tyskland?
351. Frankrigs indre Udvikling i det 17de Hundrekaar.
352. Med hvilken Ret kaldes den sidste Halvdel af det 18de Aarhundrede „Oplysningens Tid“?
353. Samfundslivet i Paris i den nærmeste Tid før og under den store Revolution indtil „Rædselsperiodens“ Slutning.
-
354. Kongevælden i dens forskellige Skikkelser ned igennem Tiderne.

355. Hvad kan der siges for og imod Enevælden?
356. Det indskrænkede (konstitutionelle) Kongedømme, sammenlignet med det uindskrænkede (absolute).
357. *Ὀὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανία, εἰς κοίρανος ἔστω!* (Ej er det godt, naar mange vil raade, — kun een være Hersker!) [Hom. II. II. 204.]
358. Betydningen af det Ludvig XIV. fejlagtigt tilføjede Ord: „l'État c'est moi“ (Jeg er Staten).
359. Fordelene og Ulemperne ved et Valgrige og ved et Arverige.
360. Hvilken Betydning har en fri Forfatning for et Folks Fremgang i Velvære og Kultur?
361. Hvilke Fordele og hvilke Pligter fører Livet i en fri Stat med sig?
362. Enevælde — Folkestyre.
363. *Ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν* (Der gives intet større Onde end Lovløshed). [Sofokles.]
364. Hvad gør et Folk til en Nation?
365. Hvorvidt kan Nationalitetsprincippet siges at være kommet til sin Ret i det 19de Aarhundrede?
366. a) *Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur* (ved Endrægtighed styrkes smaa Stater, ved Splidagtighed ødelægges de største). [Sallust. Jug. c. 10.]
b) *Unitis viribus* (ved forenede Kræfter).
c) *Enighed gør stærk.*
367. Menenius Agrippas Fortælling om Maven og Lemmerne og dens dybere Betydning.
368. Det rette Forhold mellem det kosmopolitiske og det nationale.
369. Om vor Tids Foreningsvæsen og dets Betydning for den enkelte og for Samfundet.

370. Foreningers Betydning for Enkeltmand og for Samfundet.
371. Stænderforfatningen — Juni-Grundloven.
372. Grundtrækkene af vor nuværende Statsforfatning.
-
373. Hvilke gavnlige og skadelige Virkninger kunne Krige have for et Folk?
374. Hvorvidt kan Krig siges at have øvet Indflydelse paa Menneskeslægten's Udvikling?
375. Hvori bestaar den væsentligste Forskel mellem Oldtidens og Nutidens Krigsførelse og Kampmaade?
376. Hvorledes ændredes Krigsførelsen og Hærvæsenet i Slutningen af Middelalderen?
377. Har Opfindelsen af Krudtet været til Gavn eller til Skade for Menneskeheden?
378. Menneskenes Angrebs- og Forsvarsvaaben i de forskellige Tidsaldre.
379. Hvilken Indflydelse have de forbedrede Skydevaaben øvet paa Krigenes Blodighed og Varighed?
380. Hvorfor ere Religionskrige sædvanlig de mest haardnakkede og ødelæggende?
381. Si vis pacem, para bellum (vil du have Fred, maa du ruste dig til Krig).
382. Hvorledes kan en langvarig Fredstilstand medføre baade Lykke og Fare for et Folk?
[Afgangseks. 1891.]
383. Er det ubetinget godt for et Land at have Fred?
384. Hvilket Værd skal man tillægge de saakaldte Fredskongresser?
-

385. Hvilke Naturforhold lette et Lands Forsvar mod ydre Fjender?
386. Den almindelige Værnepligts Betydning.
[Afgangseks. 1886.]
387. Hvilken Gavn kan Uddannelsen til Krigstjeneste medføre for det unge Menneskes legemlige og aandelige Udvikling?
[Afgangseks. 1870.]
388. Hvilke Pligter har den opvoksende Ungdom mod Staten?
389. „Skyttesagen“ og dens Betydning.
390. Hvilken gavnlig og hvilken skadelig Indflydelse kan Soldaterlivet øve paa et ungt Menneskes Karakter?
391. Nødvendigheden af Disciplin i alle Livsforhold.
392. Hvorfor bør vi ære og elske vort Flag?
-
393. Hvad have vi alt gjort, og hvad kan der fremdeles gøres for at lette Samfærdselen mellem vore Øer under en Isvinter?
394. Hvorvidt ere Vandene Hindringer eller Lettelser for Samfærdselen?
395. Søfartens Betydning for Nationernes Udvikling, paavist igennem historiske Vidnesbyrd.
[Skolelærereks. i Aalborg 1862.]
396. Livet til Søs i dets tiltrækkende og i dets afskrækkende Skikkelse.
[Skolelærereks. 1884.]
397. Hvorfor have vi Danske saa stor Sympati for Sømandsstanden?
398. Havet som „Danskens Vej til Ros og Magt.“
399. De mest iøjnefaldende Forskelligheder mellem Fortidens og Nutidens Søslag.
-
400. Slaveriets forskellige Former ned gennem Tiderne.

401. Slaveriet i Grækenland og Rom, sammenlignet med Neger-slaveriet i Europæernes Kolonier i Amerika og paa de amerikanske Øer.
[Afgangseks. 1857.]
402. Neger-slaveriet og Slavehandelen, deres Op-rindelse og Udvikling og Bestræbelserne for at ophæve dem.
[Afgangseks. 1863.]
403. Hvorfor maa Slaveriets Afskaffelse siges at betegne et af Menneskehedens største Frem-skridt?
404. Oldtidens Slaver og Nutidens Arbejdere.
405. Hvad forstaas ved Aristokrati, og under hvilke forskellige Former og Forhold fremtræder det?
406. Gives der et berettiget Aristokrati?
407. Skildring af Middelalderens Riddervæsen.
[Afgangseks. 1882.]
408. Lensvæsenet, dets Lys- og Skyggesider.
409. Kongemagtens og Borgerstandens Stræben efter at fremme Retssikkerheden i Middelalderen.
410. a) Hvilke forskellige Forhold kunne bidrage til Grundlæggelsen af Byer?
b) De væsentligste Betingelser for, at en By kan vokse sig stor.
411. Middelalderens frie Stæder og deres Betydning.
412. De lavere Samfundsklassers Stilling i Middel-alderen.
413. Borgerstandens stigende Udvikling og Betyd-ning i den senere Middelalder.
414. Paa-visning af

{	Haandværkerstandens Embedsstandens Handelsstandens o. l.	}	Betyd- ning for Samfundet.
---	--	---	-------------------------------
415. En Oversigt over den danske Borgerstands Udvikling indtil 1660.

416. Hvorledes virkede Enevældens Indførelse i Dan-mark paa de forskellige Stænders Stilling?
417. En Skildring af Livet i den københavnske Borgerstand paa Holbergs Tid.
418. De vigtigste Kampe, som de danske Bønder førte mod Adel og Gejstlighed i Middelalderen.
419. Et historisk Overblik over den danske Bonde-stands borgerlige Vilkaar i de sidste 200 Aar.
[Skolelærereks. 1864.]
420. Forskellen mellem Vornedskabet og Stavns-baadet og Betydningen af det sidstes Løsning.
421. Trældom — Vornedskab — Stavnsbaand.
422. En Sammenligning mellem Bondestandens Kaar før og efter Stavnsbaandets Løsning.
[Skolelærerindeeks. 1867.]
423. Den danske Bondestands Forhold for hundrede Aar siden, sammenlignede med dens Tilstand og Stilling i vore Dage. [Skolelærereks. 1883.]
424. Stavnsbaandets Løsning og Virkningerne deraf indtil 1848.
425. Hvilke Fordele har vor Bondestand haft af den frie Forfatning?
426. En Sammenholdelse af Landmandens og Sø-mandens daglige Liv tillige med en Paa-visning af dettes forskellige Indvirkning paa den personlige Udvikling.
[Skolelærereks. 1890.]
427. Agerdyrkerens og Haandværkerens forskellige Arbejde i Kulturens Tjeneste.
428. a) Arbejderspørgsmaalets Historie i det 19de Aarhundrede.
b) Arbejderspørgsmaalet i det 19de Aarhun-drede, særlig i Frankrig og England.
429. Hvad forstaas i Naturen ved „Kampen for Tilværelsen“?

- Hvorledes gør denne Kamp sig gældende ogsaa i Menneskelivet?
430. Paavisning og Begrundelse af, at Kampen for Tilværelsen i vore Dage næsten paa alle Omraader bliver haardere og haardere.
431. Hvorledes ere de saakaldte kommunistiske og socialistiske Bestræbelser i Nutiden opstaaede, og til hvilke Betragtninger kunne de give Anledning?
432. Hvad der efter min Mening kan siges for og imod Socialismen?
-
433. Hvilken Betydning have Anlæg af Kolonier haft for Civilisationens Udbredelse og Udvikling?
434. Hvilke Folk have udfoldet størst Virksomhed ved Kolonianlæg, og hvilken Betydning har Kolonisationen haft for Civilisationen?
435. Kort Fremstilling af de britiske Koloniers Grundlæggelse og Udvikling.
436. Vejanlægs Betydning for Kulturen.
437. Kanaler og deres civilisatoriske Betydning.
438. Nordostee-Kanalen og dens Betydning.
439. Middelhavets historiske og kulturhistoriske Betydning.
440. Oversigt over Opdagelsesrejserne i Slutningen af 15de og Begyndelsen af 16de Aarhundrede og deres Indflydelse paa de europæiske Samfundsforhold i Almindelighed.
441. Portugiserens Deltagelse i de store geografiske Opdagelser. [Afgangseks. 1867.]
442. Handelsvejene mellem Ostindien og Europa fra de ældste bekendte Tider indtil Nutiden. [Afgangseks. 1869.]
443. Hvilken Indflydelse øvede Opdagelsen af Amerika paa Europæernes Levemaade?

444. I hvilke Retninger kan man vente sig praktisk Udbytte af Rejser i Polaregnene?
445. Hvilke kulturhistoriske Fremskridt betegne Slutningen af 15de og Begyndelsen af 16de Aarhundrede?
446. a) Oversigt over Handelens Udvikling i Oldtid og Middelalder. [Afgangseks. 1878.]
b) Verdenshandelens Historie i store Træk. [Afgangseks. 1895.]
447. Handelen i Kulturens Tjeneste.
448. At give en Udvikling af Frihandels-Principperne i Modsætning til Merkantilismen samt skildre deres Fremtræden i Europas Historie.
449. For hvilke Fristelser er Handelsstanden særlig udsat?
450. a) Vor Tid som Konkurrencens Tid.
b) Hvilke ere de mest iøjnefaldende heldige og uheldige Følger af den frie Konkurrence?
451. Med hvilken Ret er det 19de Hundrebaar kaldt Opfindelsernes Tidsalder? [Skolelærerek. 1889.]
452. Ere Jærnbaner til Fremme eller Hinder for Købstædernes Opkomst?
453. Har Indførelsen af Maskiner gavnet eller skadet?
454. Dampmaskinen som Samfundsreformatør.
455. Hvilke Fremskridt have Menneskene efterhaanden gjort med Hensyn til at skaffe sig Arbejdskraft?
456. Hvilke Følger kan det have, at Maskinkraft afløser Haandkraft?
457. Hvilken Betydning have Nutidens store Industri-udstillinger?
458. Hvilken Betydning have udmøntede Penge, og hvilke Egenskaber maa de have for at være tjenlige til deres Øjemed?

459. Mandens og Kvindens forskellige Virkekreds.
 460. For og imod Kvindens „Frigørelse“.
 461. Hvilke tiltrækkende Sider ved Kvinden kunne let gaa tabt ved „Kvindens Frigørelse“?
 462. Er det berettiget i vor Tid at tale om „Kvindens Underkuelse“?

C) Sproglige, litteraturhistoriske og æstetiske Opgaver.

463. Ordet betragtet som en Udsæd.
 464. Paavis Ordets Magt og Afmagt!
 465. Er det ønskeligt, at der dannes et for alle Folk fælles Sprog (Universalsprog)?
 466. Fordelene og Manglerne ved det skrevne Ord.
 [Skolelærereks. 1894.]
 467. Grundtvigs Opfattelse af det talte og det skrevne Ord.
 468. Hvilke forskellige Emner har man ned gennem Tiderne brugt til at fæste Skrift paa?
 469. Hvad have vi vundet ved Bogstavskriftens og ved Bogtrykkerkunstens Opfindelse?
 470. De forskellige Maader, paa hvilke vi kunne meddele andre vore Tanker og Følelser.
 471. Hvilke forskellige Midler bruge Menneskene til Meddelelser paa Afstande?
 472. Bør man tale, som man skriver, eller skrive, som man taler?
 473. Hvorfor bør vi fremfor alle andre Sprog studere vort Modersmaal?
 474. Hvad man kan og bør gøre for at lære at tale og skrive sit Modersmaal rent og smagfuldt.

475. En Udvikling af Digterens Ord: „Moders Maal er vort Hjertesprog, — kun løs er al fremmed Taie“.
 [Skolelærerinde-Eks. 1887.]
 476. „Vil du være fuldkommen i Kundskab, saa lær alle Sprog, men glem dog ikke dit eget.“
 [„Kongespejlet“.]
 477. Hvilken Betydning har Kundskab til Oldnordisk for os Danske?
 478. Hvorvidt minder vort Modersmaal os om, hvilke Folk der have været vore Læremestere?
 479. Hvorvidt lære vi de gamle og de nyere Sprog i samme og hvorvidt i forskelligt Øjemed?
 480. Glæden ved og Nyttens af at kunne fremmede Sprog.
 481. De klassiske Sprogs og Litteraturers Betydning for os.
 482. Latinens Betydning for Videnskaberne før og nu.
 483. Hvorvidt kan det være tilladeligt og nødvendigt at gøre Brug af gammeldags Ord og Vendinger (Arkaismer), Landbomaalsord (Provincialismer) og nydannede Ord (Neologismer)?
 484. Hvad er der alt gjort, og hvad kan og bør der fremdeles gøres for Ud drivelse af overflødige Fremmedord i vort Modersmaal?
 485. Hvilke forskellige Sjælsvirksomheder betegnes ved de billedlige Udtryk „Hoved“ og „Hjerte“?
 486. Hvorledes bruges Navnene paa det menneskelige Legemes Dele ogsaa om andre Genstande og Forhold?
 487. Hvorledes overføres Udtryk fra at gælde Vejrliget til Menneskets Sjæleliv og dettes Ytringer?
 488. Dom over Berettigelsen af de i Sproget sædvanlig forekommende Betegnelser for gode og slette Egenskaber, hentede fra Dyreverdenen.

489. Hvorledes overføres Ord og Udtryk fra at gælde Vandet til andre Forhold?
490. Hvorledes bruges Ordene „tung“ og „let“, „død“ og „levende“ i overført Betydning?
491. Hvorledes pege Ordene: „Fødeland“, „Fædreland“ og „Motersmaal“ hen paa de Forhold, der især knytte os til vort Land og vort Folk?
492. I hvilke forskellige Betydninger bruges Ordet „Verden“?
493. Videbegærlighed og Nysgerrighed.
494. Forskellen paa at „lyde“ og „lystre“.
495. Et Folk — Folket — Folk.
496. Opgaver i Synonymik:
- Digter — Skjald — Barde — Poet — Sanger — Rimsmed — Verse-mager.
 - Folk — Mængde — Masse — Pøbel — Publikum — Auditorium — Menighed.
 - Lykke — Held — Træf — Hændelse.
 - ærekær — ærgerrig — æresyg — rangsyg — forfængelig.
 - sparsommelig — paaholden — karrig — ger-rig — gnieragtig.
 - dølge — skjule — forstikke — gemme — for-vare.
 - opdrætte — afrette — opdrage
o. s. v. [jfr. P. E. Müller.]
497. Den græske Filosofis Stormænd.
498. Den romerske Satiredigtning.
499. Den oldnordiske Litteraturs Betydning for vort Aandsliv og vor Litteratur.
500. Hvilken Brug have vore Digtere gjort af Ed-daerne?
501. Sagalitteraturen og dens Anvendelse i senere Digtning.

502. Fra hvilke Samfundslag maa vore Folkeviser antages at være fremgaaede?
503. Hvorvidt findes der i vore Folkeviser Levninger af hedenske Forestillinger?
504. Vore Folkevisers Skæbne ned gennem Tiderne og deres Betydning for os.
505. Vore Folkevisers Betydning som Kilder til Middelalderens Historie.
506. a) De danske Folkevisers kulturhistoriske Betydning.
b) Hvilken Betydning have Folkeviserne haft for vore senere Digtere?
507. Folkevisernes Omkvæd, disses Bestemmelse og poetiske Betydning, oplyst ved Eksempler.
508. Hvad forstås ved et Ordsprog, og hvad er det ejendommelige ved vore Ordsprog med Hensyn til Form og Indhold?
509. I en kort Fremstilling af Ordsprogenes Oprindelse og Betydning i Almindelighed paa-vises, at der ogsaa gives slette (forkastelige) Ordsprog i Folkemunde, og et Par saadanne anføres og forklares. [Skolelærereks. 1863.]
510. Om den Litteratur, som Reformationstiden fremkaldte i Danmark. [Afgangseks. 1890.]
511. Reformationstidens Satiredigtning.
512. Danmarks store naturkyndige i det 16de og 17de Aarhundrede.
513. I hvilke forskellige Retninger har Holberg For-tjenester af den danske Litteratur?
514. a) Holberg særlig som dramatisk Forfatter.
b) Paa-visning af den holbergske Komodies blivende Værd.
515. Holbergs „Jeppe paa Bjærget“ som et Tidsbillede.
516. Hvorledes kunne vi gennem Komodien „Erasmus Montanus“ lære Holbergs eget Syn paa Liv og Videnskab at kende?
517. Hvilke Digtarter ere særlig repræsenterede hos

- os i det 18de Aarhundredes første Halvdel, og ved hvem?
518. Hvilke Forhold og Foranstaltninger bidroge i Midten og Slutningen af det 18de Aarhundrede til den danske Poesis Udvikling?
519. a) Den franske Litteraturs Indflydelse paa den danske.
b) Den franske Litteraturs Indflydelse paa den danske i det 18de Aarhundrede.
520. Engelsk, tysk og fransk Indflydelse paa dansk Litteratur i Oplysningsaarhundredet.
521. Nationale Brydninger i „Oplysningstiden“.
522. Oplysnings-Tidsalderens forskellige Strømninger med særligt Hensyn til dansk Litteratur.
523. Ewald og Wessel i Forhold til deres Samtid.
524. Det norske Selskab og det danske Litteraturselskab.
525. Wessel og det norske Selskab.
526. Træk af K. L. Rahbeks Liv som betegnende for ham og hans Samtid.
527. Bakkehuset som Samlingssted for Datidens Skønaander.
528. Forudsætningerne for og det væsentligste Indhold af Øhlenschlägers Digte af 1803.
529. Øhlenschlägers Udenlandsrejse 1805-9 og hans digteriske Virksomhed under denne.
530. Om Baggesens Rimbrev „Nureddin til Aladdin“ og Øhlenschlägers Svar derpaa.
531. Hvorvidt kan Adam Øhlenschlägers Digterliv kaldes et Aladdins-Eventyr?
532. N. F. S. Grundtvig som Historiker.
533. Grundtvig og Rationalismen.
534. Efter en kort Fremstilling af Grundtvigs Liv dvæles udførligere ved Hovedpunkterne af hans litterære Virksomhed indtil 1830.
535. Hvad mener Grundtvig, naar han kalder det

- danske Folk et „Hjertefolk“, og hvorvidt har han Ret i sin Opfattelse?
536. Blichers Virksomhed paa andre Omraader end det digteriske.
537. Med hvilken Ret kan man kalde Ingemanns historiske Romaner „Folkebøger“?
538. I hvilke forskellige Retninger har J. L. Heiberg haft Betydning for den nyere danske Litteratur?
539. Med hvilken Ret siger Heiberg i „En Sjæl efter Døden“ om Øhlenschläger: „stor i Fortrin, stor i Fejl“? [Skolelærerindeeks. 1893.]
540. Hvorvidt kan H. C. Andersens Liv betragtes som en Virkeliggørelse af Æventyret „Den grimme Ælling“?
541. Hvorledes skildrer Hostrup den danske Student?
542. Vore Digttere og Havet.
543. Parodier i den danske Litteratur.
544. Bonden, skildret i den danske Litteratur.
545. Spidsborgertyper fra danske Komedier.
546. Af vore Fædrelandssange ned gennem Tiderne at paavise, hvilke forskellige Følelser der have knyttet vedkommende Digttere til Fædrelandet.
547. Naturbeskrivende Digtning i dansk Litteratur
a) indtil det 19de Aarhundrede,
b) i det 19de Aarhundrede,
548. Norsk Indflydelse paa den danske Litteratur.
549. Med hvilken litteraturhistorisk Berettigelse ere netop Holbergs og Øhlenschlägers Billedstøtter opstillede foran vort Nationalteater? [Skolelærerindeeks. 1877.]
550. Kort Udsigt over
a) Den romerske Komadies Udvikling,
b) Danmarks Litteratur før Reformationen,

- c) Satiredigtning i Danmark indtil Holberg,
 d) den danske Psalmedigtning til Aar 1700,
 e) dansk Sproggranskning indtil Oplysningens
 Tidsalder,
 f) dramatisk Poesi i Oplysningens Tidsalder
 o. l.
551. a) Den romerske Historieskrivning i „Guld-
 alderen“ og „Sølvalderen“,
 b) vor Historieskrivning i Middelalderen,
 c) Hovedtrækkene i den Baggese-Øhlenschlæ-
 gerske Fejde,
 d) dansk Novelledigtning
 o. l.
-
552. a) A. S. Vedels (Wessels, Steffens', Grundt-
 vigs . . .) Betydning for dansk Aandsliv.
 b) Holbergs (Ewalds, Øhlenschlægers) Ungdom.
 c) Den litterære Betydning af Ewalds „Fiskerne“
 Wessels „Kærlighed uden Strømper“, Øhlen-
 schlægers „St. Hans Aften Spil“. Hertz:
 „Gengangerbreve“ o. l.
-
553. Karakteristik af
 a) Cicero som Statsmand og Forfatter,
 b) Snorre Sturlesøns Liv og hans Betydning
 som Forfatter,
 c) det lærde Tidsrum (Reformationstiden, Op-
 lysningstiden),
 d) Kingos (Stubs, Rahbeks, Poul Møllers o. s. v.)
 Liv og Digtning,
 e) Baggese som Digter og Menneske,
 f) Vaudevillen og dens litterære Betydning,
 o. l.

554. Forholdet mellem
 a) Sokrates og Sofisterne,
 b) Baggese og Øhlenschlæger 1806—7, o. l.
555. Sammenligning mellem
 a) Saxos og Snorres Historieskrivning,
 b) de danske Folkeviser og Homers Helte-
 digte,
 c) Evald og Wessel,
 d) Baggese og Heibergs Kritik af Øhlen-
 schlæger,
 e) Blichers og Fru Gyllembourgs Noveller,
 f) Heibergs Vaudeviller og „Hverdagshisto-
 rierne“, o. l.
556. Hovedindholdet af og Grundtankerne i:
 a) Odysseus's Tale til Akilles (efter Iliaden),
 b) Ciceros Tale: „Pro Archia poeta“,
 c) „ „ : „Pro Roscio Amerino“,
 d) Niels Klims underjordiske Rejse,
 e) en Tragedie af Øhlenschlæger eller en Ko-
 medie af Holberg,
 f) Øhlenschlægers Digt „Morgenvandring“
 („Saa huldt til den hellige Bøgeskov“),
 g) Øhlenschlægers Digt „Guldhornene“ og
 dets litteraturhistoriske Betydning.
 h) Henrik Hertz's Digt „Kjedelfikeren“.
 i) Teaterdirektør Adam Homos Tiltrædelses-
 tale til Skuespillerne.
 o. l.
557. Indholdsgengivelser af:
 a) Odysseus's Møde med Nausikaa (efter Odys-
 seen),
 b) Forholdene i Hjemmet under Odysseus's Fra-
 værelse og ved hans Hjemkomst (efter
 Odysseen),
 c) Tvekampen mellem Horatierne og Curia-
 tierne (efter Livius),
 d) Orfeus og Eurydike (efter Ovids Metamorph.),

- e) Potuanernes Tænkemaade og Statsindretning (efter Holbergs „Niels Klim“),
- f) et Badesteds Fortrin og Mangler (efter Baggesens „Labyrinthen“),
- g) Øhlenschlægers „Vaulundurs Saga“,
- h) et uhyggeligt Hjem (efter „En Hverdags-historie“),

o. l.

558. Skildring af:

- a) Hovedpersonerne i 6te Bog af Iliaden,
- b) Antonius } i Shakespeares „Julius Cæsar“,
- c) Brutus } i Shakespeares „Julius Cæsar“,
- d) Herman von Bremen som Borgmester,
- e) Hovedpersonen i „Den Stundesløse“,
- f) to selvvalgte Personer i Holbergs Komedier,
- g) Peder Paars,
- h) Hovedpersonerne i Øhlenschlægers „Palnatoke“,
- i) Fru Bittermandel,
- k) Adam Homo,
- l) Frithiof i Tegners „Frithiofs Saga“.
- m) Døbeln i Runebergs „Døbeln vid Jutas“,

o. l.

559. Sammenligning mellem:

- a) Paris og Hektor (efter Iliaden),
- b) C. Julius Cæsars og M. Porcius Catos forskellige Forhold til den catilinariske Sammensværgelse (efter Sallusts: De conjuratione Catilinae),
- c) Erasmus Montanus og Peer Degn,
- d) „Ulysses von Ithacia“ og „Kærlighed uden Strømper“,
- e) Trællene i Øhlenschlægers „Hakon Jarl“,
- f) Ulrikka og Johanne i Hauchs „Søstrene paa Kinnekullen“.

- g) Søstrene i Hertz's „Svend Dyrings Hus“,
 - h) Kalanus og Alexander den Store i Paludan-Müllers „Kalanus“,
- o. l.

- 560. Under hvilke forskellige Former træder det skønne os i Møde i Livet?
- 561. Kunsten som Folkedannelsesmiddel.
- 562. Bør Kunsten stige ned til Folket, eller bør den drage Folket op til sig?
- 563. Ere Kunst og Videnskab kun for de „indviede“?
- 564. De skønne Kunsters forædlende Indflydelse paa Menneskelivet.
- 565. Hvilken af de skønne Kunster udøver den største Tiltrækning paa dig, og hvorfor?
- 566. Kunsten i Religionens Tjeneste.
- 567. Hvad drager Kunstneren til Grækenland og Italien?
- 568. Hvad forstaas ved den romantiske Retning i Digtningen, og hvorledes er den repræsenteret i den danske Litteratur?
- 569. Klassicitet — Romantik.
- 570. Hvorvidt kan Middelalderen kaldes Romantikkens Tidsalder?
- 571. Om Overdrivelse, særlig paa det komiskes Omraade.
- 572. Du sublime au ridicule il n'y-a qu'un pas (fra det ophøjede til det latterlige er der kun eet Skridt).
- 573. Om Forholdet mellem Kunst og Haandværk, og hvorledes de træde i Forbindelse med hinanden.
- 574. Krigen som Kunstens Fjende og Kunstens Ven.

575. Digtekunsten i Politikens Tjeneste, oplyst gennem Eksempler.
576. Tonernes Magt.
577. Sangens Betydning for og Anvendelse i Skolen, Kirken og Livet.
578. Musikkens almindelige Betydning.
579. Dansens Betydning og de forskellige Maader, hvorpaa den er bleven udøvet og udøves.
580. Thorvaldsens „De fire Aarstider“ som Sindbilleder paa Menneskets fire Livsaldre.
581. Teatrets Indflydelse paa et Folks Sæder og Tænkesæt.
582. For og imod Skuespil.
583. Teatret som Dannelsesanstalt.
584. Inden for hvilke Grænser bør Skuespilkunsten tilstræbe Virkelighedstroskab?
585. a) Den store Digters Indvirkning paa hans Folk (belyst ved Eksempler fra Litteraturhistorien). [Skolelærerindeeks. 1890.]
b) Hvorledes paavirker Digteren sit Folk og dette atter ham?
586. Den dybere Betydning af Indskriften over det kongelige Teaters Scene: „Ej blot til Lyst“. [Jacobi 1774.]
587. Om den Fornøjelse, vi kunne føle ved Nydelser saasom Berider-, Kraft- og Tryllekunster.
588. Kort Karakteristisk af de tre Hoveddigterarter.
589. Hvilket forskelligt Værd maa der tillægges de tre „dramatiske Enheder“?
590. „Er Poesi ej nyttig og alvorlig“?
[Dina i Øhlenschlägers Drama „Dina“.]
591. Satiren og dens Betydning i Livet og i Litteraturen.
592. At vise, hvorledes Moden ogsaa ytrer sin Indflydelse i Litteraturen.

593. Hvad forstaaes ved Tendensdigting, og hvorvidt kan al Tendensdigting kaldes forkastelig?
594. Veltalenhedens Værd og Farer.
595. Ordet som det mægtigste af alle Vaaben.

D. Fysiologiske, psykologiske og etiske Opgaver.

596. Hvilken af vore Sanser er uundværligst?
597. Sammenligning mellem Hørelsens og Synets Betydning for Menneskets aandelige Udvikling.
598. Hvilke gavnlige og hvilke skadelige Følger kan det have, naar en enkelt Sans er særlig stærkt udviklet hos et Menneske?
599. a) Om Søvnens og dens Betydning i Naturens Husholdning.
b) Hvad er det ejendommelige ved Søvnens, og hvorledes bruges Udtryk hentede fra denne i overført Betydning?
600. Vinteren — Søvnens — Døden.
601. a) Tempora mutantur, et nos mutamur in illis (Tiderne veksle, og os træffer ogsaa Tidernes Vekselse).
b) Anden Tid, — andet Folk.
602. Tiden gaar og vender aldrig tilbage.
603. a) Time is money (Tid er Penge).
b) Tiden er kostbarere end Penge.
604. Hvorfor ere saa mange Menneskers Lovtaler over Fortiden og Klager over Nutiden lige ufornuftige?

605. Hvoraf kommer det, at gamle Folk ofte fremhæve deres Ungdomstid paa den yngre Slægts Bekostning?
606. Hvilke Farer kan det medføre at leve for meget i de svundne Tider?
607. Hvorvidt kan Mennesket siges at leve nok saa meget i Fortiden og Fremtiden som i Nutiden?
608. Den rette Forstaaelse af Ingemanns Paamdelse: „Se frem, men ej tilbage!“
609. Hvorfor er det nødvendigt, at man stundom i Livet standser og kaster Blikket tilbage?
610. Nutiden som Fortidens Datter og Fremtidens Moder.
611. I hvilken Udstrækning kan man hævde, at „hver Slægt staar paa Forgængernes Skuldre“?
612. Hvori ligger det, at en dygtig Ungdom saa tit er misnøjet med sin Tid?
613. Hvad vil det sige at være forud for sin Tid?
614. Hvorvidt kan man sige, at Menneskeslægten i etisk-religiøs Henseende har gjort Fremskridt?
615. Naar gaar Tiden hurtigst, naar langsomst?
616. Hvorvidt skulle vi leve i Nuet?
617. Man skal følge med Tiden, men ikke med Strømmen.
618. Min Fremtid, om jeg selv maatte raade for den.
619. Er Fremtiden saa skjult for os, som mange Mennesker antage?
620. Den, som ikke gaar frem, gaar tilbage.
621. De forskellige Aldres Lys- og Skyggesider.
622. Ikke alt sømmer sig for enhver Alder.
623. Barndomsmindernes Betydning for vort senere Liv.
624. Hvorvidt er det berettiget at kalde Barndommen den lykkeligste Del af det menneskelige Liv? [Afgangseks. 1884.]

625. Vigtigheden af at bruge Ungdomstiden vel.
626. Ungdommen og Fremskridtet.
627. Den unge Kraft begynder med at vrage; men modnet Hjertet trykker til sin Favn all, hvad med Himmelstraalen er beslægtet, og hvad at skue før dets Blik blev nægtet. [Øhlenschläger.]
628. Hvorledes kan ungdommelig Munterhed enes med Livets Alvor?
629. Alderdommens Fortrin og Mangler.
630. Naar bør vi ære Alderdommen?
631. Det tiltrækkende ved at omgaas aandsfriske gamle.
632. Til Raad er Gubben en herlig Gæst; men unge Øjne, de se dog bedst. [Hostrup.]
633. Naar bliver man gammel?
634. Hvoraf kommer det, at mange Mennesker saa tidligt overleve sig selv?
635. Er det sandt, at Tiderne forværre sig?
636. Forskellen mellem at være „livstræt“ og „mæt af Dage“.
637. Den unge Olding — den gamle Yngling.
638. Vel født er vel en Trøst,
men bedre vel opdragen;
vel gift er Livets Lyst,
vel død er hele Sagen. [Ambr. Stub.]
639. Hvor meget dør der ikke i et Menneske inden hans Død! [Goncourt.]
640. Hvilken Indflydelse kan Troen paa en uundgaaelig Skæbne øve paa Menneskets Handlinger?
641. Hvorledes kan Tanken om, at vi skulle dø, virke moralsk styrkende paa Mennesket?
642. Memento mori — memento vivere (husk, du skal dø — husk at leve)!

643. Eksempler paa det { legemliges } Indvirkning
 paa det { sjælelige.
 legemlige.
644. Er Menneskesjælen oprindelig en ubeskreven Tavle (tabula rasa)?
645. De fire Temperamenter.
646. Det lykkelige og det farlige ved det sangvinske Temperament.
647. Det gode og det farlige ved at kunne blive begejstret.
648. Glæder og Sorger ved at have Idealer.
649. Det farlige ved for meget at leve et Drømmeliv.
650. Hvilke Glæder skænker Fantasien os, og hvilke Farer kan den medføre?
651. Var det godt for os, om alle vore Ønsker opfyldtes?
652. Hvorfor glæde vi os sædvanlig mere ved Forventningen om et Gode end ved Nydelsen deraf?
653. Hvorfor kaldes Haab og Erindring med Rette Menneskets gode Genier her paa Jorden?
654. Hvorvidt kunne Sønnen og Haabet kaldes Livets største Goder?
655. Kan et forhaabningsfuldt Sind ogsaa volde et Menneske Ulykker?
656. Hvorledes skulle vi bære fejlslagne Forhaabninger?
657. Hvilke Oplevelser skulle vi gøre os Umage for at erindre, og hvilke maa vi ønske at glemme?
658. Erindringen er det eneste Paradis, af hvilket vi ikke kunne udjages. [Jean Paul.]
659. Hvoraf kommer det, at kun saa faa Mennesker ønske at leve deres Liv om igen?

660. Det lykkelige ved at have et godt Humør.
661. Er det ubetinget heldigt at tage alt fra den „gemyttlige“ Side?
662. Har Heiberg Ret, naar han siger:
 „ . . . da sagtens alt i Livet
 og en komisk Side har“?
663. Det sande og det vrangt i „nil admirari“ (man skal aldrig lade sig henrive af noget).
664. Hvorvidt er det en Ros, at der kan siges om en Mand: semper idem (altid den samme)?
665. Skal man foretrække Lidenskabelighed for Ligegyldighed?
666. Kende vi Nordboer ikke til de stærke Lidenskaber?
667. At paavise Vanens store Indflydelse paa den menneskelige Natur.
668. Ond Vane har lange Rødder.
669. De gode og onde Virkninger af Efterlignelsesdriften. [Afgangseks. 1883.]
670. Aben finde vi styg, fordi den ligner Mennesket; ligesaa Overtroen, fordi den ligner Religionen. [Baco.]
671. I hvilke forskellige Stemninger ler Mennesket?
672. Om Latteren, dens Aarsager og Virkninger.
673. Ret Brug og Misbrug af Evnen til at vække Latter.
674. Instinkt og Fornuft.
675. Kunne Dyrene tænke?
-
676. a) Hvorfor blive gode Forsætter saa ofte ikke udførte?
 b) Vejen til Helvede er brolagt med gode Forsætter.
677. Den første Beslutning er ikke altid den klogeste, men sædvanlig den redeligste. [Lessing.]

678. Loven er ærlig, men Holden besværlig.
 679. Lov ikke noget stort, — gør noget stort; snak ikke om Visdom, — vær viis! [Claudius.]
 680. a) Grundene til og Faren ved Opsættelse af Arbejde.
 b) Opsættelse er en Dagtyv.
 681. a) I Morgen er der atter en Dag.
 b) Opsæt ikke til i Morgen, hvad du kan gøre i Dag!
 682. a) „Morgen, morgen, nur nicht heute“, sprechen immer träge Leute
 („i Morgen, i Morgen, kun ikke i Dag“ sige altid de Folk, som vil' fare i Mag).
 [C. F. Weisse.]
 b) À demain les affaires! (Alvorlige Forretninger i Morgen!)
 683. Imellem sige og gøre er en lang Vej.
 684. Ja, tænke det, ønske det, ville det med, — men gøre det! Nej, det skønner jeg ikke.
 [H. Ibsen: Per Gynt.]
 685. Kan man altid, hvad man vil?
 686. Hvorfor er Villiekraft noget saa betydningsfuldt for Mennesket, og hvorledes udvikles den?
 687. video meliora proboque;
 deteriora sequor . . .
 (jeg billiger selv og erkender det gode, men følger dog det, som er ondt).
 [Ovid. Met. VII., 20.]
 688. Hvori bestaar Overtro, hvilke ere dens Følger, og hvorledes bør den modarbejdes?
 [Skolelærereks. 1871.]
 689. Hvad forstaaes ved Fordomme? Hvorledes opstaa de, og hvorledes frigør man sig for deres Magt?
 690. Det for Karakterens Udvikling heldige i „at have Pligter“.

691. Hvad bør et Menneske gøre for at opfylde Kravet paa „en sund Sjæl i et sundt Legeme“?
 692. a) I hvilket Omfang er det tilladeligt, ja nødvendigt at drage Omsorg for sit Ydre?
 b) Forstandig og uforstandig Omhu for Legemets Pleje.
 693. Sørg for dit Legeme, men ikke, som om det var din Sjæl.
 694. Efter at have forklaret, hvad der forstaaes ved Fristelser, vises, hvorfor det er Pligt at modstaa disse, samt hvilke de virksomste Midler ere, hvorved dette kan ske.
 695. Berør et Menneskes Værd for Samfundet paa den Stilling, han indtager i det, eller paa den Troskab, med hvilken han røgter sine Pligter?
 696. Ingen Pligter uden Rettigheder — ingen Rettigheder uden Pligter.
 697. Probitas laudatur et alget (Bravhed prises og — fryser).
 [Juvenal.]
 698. Er det sandt, at Dyden har Løn i sig selv?
 699. Er Strid imellem Pligter (Kollisionstilfælde) mulig?
 700. Vær ikke undselig, men heller ikke for fripostig!
 701. Behøver en Mand at skamme sig over at græde?
 702. Sand og falsk Undseelse.
 703. Hvad forstaaes ved „aandelig Blufærdighed“, og var det ønskeligt, om den forsvandt?
 704. Forskellen mellem Ydmyghed og Beskedenhed.
 705. Den sande Beskedenhed og den falske Beskedenhed.
 [Afgangseks. 1850.]
 706. De Farer, der ere forbundne med at være elskværdig.
 707. Vær ikke for aabenhjertig, men heller ikke for mistroisk!

708. Er det ligegyldigt, om man er ordentlig eller ikke?
709. Om det „altid at være tilfreds“ og det „aldrig at være tilfreds.“
710. I hvilke Henseender er det heldbringende at være utilfreds med sig selv?
711. Tidt rækker did den milde Dyd, min Frænde, hvor Spydet er for kort. [Øhl. „Palnatøke“].
712. De Kristnes Hoveddyder sammenlignede med Oldtidsgrækernes og vore nordiske Forfædres.
713. Hvad forstaas ved Godmodighed? Kan den betegnes som en Dyd? [Afgangseks. 1866.]
714. Hvorvidt er Overbærenhed altid en rosværdig Egenskab?
715. Tilgiv altid andre, aldrig dig selv!
716. Om Tolerance, dens Berettigelse og Begrænsning.
717. Hvad forstaar man ved Intolerance, og hvorfor er den saa forkastelig under alle sine Former?
718. Den sande og den falske Humanitetsfølelse. [Afgangseks 1877.]
719. Menneskets Pligter med Hensyn til Behandling af Dyrene. [Afgangseks. 1869.]
720. Hvilke Betragtninger og Bevæggrunde bør afholde os fra Dyrplageri?
721. Er Taalmodighed et Tegn paa Svaghed eller paa Styrke?
722. *Levius fit patientia, quicquid corrigere est nefas* (Taalmodighed lindrer det uafværgelige).
723. Man skal gaa paa Jorden, selv om den er gloende.
724. a) Hvad forstaas ved Resignation, og hvorvidt har den etisk Berettigelse?
b) Er Resignation en Dyd?

725. Den Kunst, at kunne undvære.
726. Den, der har mange Jærn i Ilden, faar gerne nogle brændt.
727. Den praktiske Betydning af „kraftig Ensidighed“.
728. In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister (i det at kunne begrænse sig viser sig først Mesteren). [Goethe.]
729. Ensidighed og Flersidighed afvejede mod hinanden.
730. Hvis „Hastværk er Lastværk“, er Langsomhed da en Dyd?
731. Det, som du er, vær fuldt og helt og ikke stykkevis og delt. [H. Ibsen.]
732. Tu ne cede malis, sed contra audentior ito! (Vig for Trængslerne ej; med stigende Mod du dem møde!) [Verg. Aen. VI., 95.]
733. Fortes fortuna adjuvat (Lykken hjælper de kække).
734. Hvilken Betydning har en kraftig Villie for Opnaaelsen af menneskelig Lykke?
735. Dristig povet halvt er vundet.
736. Ein rechter Schütze hilft sich selbst (En rigtig Skytte hjælper sig selv). [Schillers Wilhelm Tell.]
737. Der skal Hjælp til Guds Hjælp.
738. Hjælp dig selv, saa hjælper Gud dig!
739. Hvad forstaas ved Mod, og under hvilke forskellige Former viser denne Egenskab sig i Livets forskellige Forhold?
740. Hvilke forskellige Slags „Mod“ gives der?
741. Om den sande og den misforstaaede Mandighed.
742. Hvorvidt bør et Menneske frivilligt udsætte sig for Fare?

743. Hvad forstaas ved Besindighed, og til hvilke Fejl danner den Modsætning?
744. Den klogeste giver efter.
745. Om Føjelighed og dens Grænser.
746. Er Fredsommelighed altid og under alle Omstændigheder prisværdig?
747. Skal man altid fremfor alt søge Fred?
748. Om Høflighed og dens Grænser.
749. Hvilket Værd kan der tillægges ydre Høflighed?
750. Er der i vore Dage Grund til at minde om, at Nøjsomhed er en Dyd?
751. Avind er den Hest, Djævelen helst rider paa.
[Krysostomos.]
752. Der gror altid bedst Sæd paa Andenmands Jord.
753. At paavise og begrunde Sandheden af Schillers: Es liebt die Welt das Strahlende zu schwärzen
und das Erhab'ne in den Staub zu ziehen
(Det straalende vil Verden gerne sværte og drage ned i Støv, hvad der er højt).
754. Hvad forstaas ved Hovmod, og med hvilke andre Karaktertræk plejer denne Fejl at staa i Forbindelse?
755. Feriunt summus fulmina montes (Lynet rammer de højeste Tinder).
756. Il n'y a qu'un pas du Capitole à la roche Tarpéienne (Der er kun eet Skridt fra Kapitolium til Tarpejerklippen).
757. Naar Skidt kommer til Ære,
ved det ikke, hvordan det vil være.
758. Ærgerrighed, en Spore til det gode og til det onde.
[Afgangseks. 1888.]
759. Kappelystens gode og slette Sider.
760. Hvad forstaas ved den Fejl, man kalder „Vigtighed“?

761. Naar Øllet gaar ind, gaar Viddet ud.
762. Om Totalafholdsbevægelsens Berettigelse og Betydning.
[Afgangseks. 1893.]
763. Hvorvidt kan Drikfældighed regnes for et Samfundsonde?
764. Drikfældighed og dens sorgelige Følger for den enkelte og for Samfundet.
765. Spot er en ond Urt, som vokser paa Kærligheds Grav.
[Grundtvig.]
766. Paa vort eget Nat og Dag
stirre vi med Velbehag.
Det forstyrrer Freden.
[Grundtvig Psh. No. 671.]
767. At udvikle Betydningen og Sandheden af den Sætning: „Lediggang er Djævelens Hovedpude“.
768. Sovende Mand fanger ej Sejr eller liggende Mand Lykke.
769. Loin des yeux, loin du coeur (Ude af Øje, ude af Sind).
770. Forskellige Former af Pedanteri.
771. Forskellige Arter af Snobberi.
772. Forskellen mellem Tankeløshed og Ubesindighed.
773. Hvad forstaas ved Blaserthed, og hvori har denne sædvanlig sin Grund?
774. Det farlige ved at gøre Gæld.
775. Mange Mennesker have, naar de fortælle noget, stor Lyst til Overdrivelse. Hvoraf kan denne Lyst komme, og hvilken Skade kan den stifte?
776. Om Selvmord.
777. Er Selvmorderen som saadan en modig eller en fejg Mand?
778. Vitam non accepimus brevem, sed facimus (Vi have ikke faaet Livet som kort; det er os selv, der forkorte det).
779. Hvorved kunne Mennesker forkorte deres Liv?

780. Forlystelsessygens sædvanlige Aarsager og Virkninger. [Skolelærerindeeks. 1888].
781. Inden for hvilke Grænser kunne Adspredelser være tilladelige og gavnlige?
782. Det forkastelige ved Gladiator- og Dyrekampe (Tyrefægtninger, Hanekampe o. l.).
783. Der er slet intet nyt under Solen. [Præd.]
784. Om Nyhedssyge.
785. Den, som klager over Kedsomhed, anklager sig selv.
786. Hvoraf kommer det, at saa mange Mennesker ofte føle Kedsomhed, og hvilke ere de virksomste Midler mod dette onde?
787. Nihil ad ostentationem, omnia ad conscientiam (ved intet Glimrelyst, ved alt Samvittighed).
788. Hvori bestaar Hykleri, og hvortil fører det?
789. Forfængelighedens Væsen og forskellige Skikkelser.
790. Hvad forstaas ved „honnet Ambition“?
791. Hvorfor vil man saa gerne kaldes „et godt Hoved“, men nødigt „skikkelig“?
792. Hvad forstaas ved Affektation, og hvorfor er den forkastelig?
793. Hvad forstaas ved Fanatisme, og paa hvilke Omraader ytrer den sig især?
794. Om Distraction (Tankespredthed).
795. Qui s'excuse s'accuse (den, der undskylder sig, anklager sig).
796. Spillesyge.
797. Hvad forstaas ved Spidsborgerlighed?
798. Gerrighed er en Rod til alt ondt. [1 Tim. 6, 10.]
799. Gerrighed og fornuftig Sparsommelighed.
800. Samlerflid og Samlermani.
801. Er al Luksus forkastelig?

802. Alle ville Herrer være; men ingen vil Byrden bære.
803. Snakkesalighed, dens Aarsager og dens Følger.
804. Lerne schweigen, o Freund! dem Silber wohl
gleichet die Rede,
Aber zur rechten Zeit schweigen ist lauterer
Gold.
(Lær at tie, min Ven! med Sølv at ligne er
Talen:
Tie til rette Tid; — det er det pureste Guld).
[Herder.]
805. Tungen som det ypperste og som det skadeligste Lem.
806. Vi vil ej granske Hjerter eller Nyrer; —
det er ej Hverv for Støv, men for dets Styrrer.
[H. Ibsen.]
807. Frænde er Frænde værst.
808. Gives der en berettiget Vrede?
809. Er der Sandhed i Ordsproget: „Hævnen er sød“?
810. Man skal ikke alene kunne elske, men ogsaa kunne hade.
811. Kan Nationalhad forliges med Kristenkærlighed?
812. Hade Fejl, men ej Personer. [H. Wessel.]
813. Er Dyden en Middelvej mellem to Laster?
814. Skal man altid følge den „gyldne“ Middelvej?
815. Den „gyldne“ Middelvej fører sikrest til Lykkens Tempel; men er den ogsaa den lige Vej til Himlen?
816. Est modus in rebus, sunt certi denique fines (Maade er der med alt og Grænser, der ikke bør krænkes). [Horats Sat. I, 1. 106.]
817. Den personlige Friheds Betydning og rette Brug.

818. Frihed er en god Mad, men kræver en god Mave.
819. Den borgerlige Friheds Værd og Forpligtelser.
820. Hvilket Værd og hvilket Ansvar har den personlige Frihed og Uafhængighed?
[Afgangseks. 1878.]
821. Das Gesetz nur kann uns Freiheit geben (Kun Loven kan give os Frihed). [Goethe.]
822. Drøftelse af Ordet: „Mennesket er født frit, og overalt er det i Lænker“.
823. Frit at tænke, tro og tale,
Det er Folkets gamle Ret.
[Grundtvig.]
824. Hvorledes skal man forstaa Grundtvigs: „Frihed for Loke saavel som for Thor“ og: „Frihed for alt, hvad der stammer fra Aand“?
825. Hvorvidt kan det siges at være en kostelig Sag at bære Aag i sin Ungdom?
[Jerem. 3, 27.]
826. Hvorledes viser et Trællesind og et fribaarent Sind sig i Forholdet mellem Mennesker?
827. Totidem hostes, quot servi (saa mange Trælle, saa mange Fjender).
828. Gives der Forhold, under hvilke Oprør kan forsvares?
829. Sandheden bliver aldrig moderne; men den bliver heller aldrig forældet.
[R. Nielsen.]
830. Man skal mene alt, hvad man siger, men ikke sige alt, hvad man mener.
831. Naar skal man sige sin Mening, og hvorledes bør den siges?
832. Sandheden tro i Kærlighed. [Efes. 4, 15.]
833. Er Sandheden virkelig altid ilde hørt?
834. Et Palmetræ til Slægters Læ
kan Sandhedsordet blive.
[Kaalund].

835. Sandheds Sag
sejrer kun i Nederlag. [Wergeland.]
836. Agitatoren og Sandhedssøgeren.
837. Hvad er paalideligst: Samtidens eller Eftertidens Dom? [Skolelærerindeeks. 1894.]
838. Om Grunden til Uoverensstemmelsen mellem Samtidens og Efterslægtens Domme.
839. a) Hvorledes bedrager den sig selv, der kun stræber efter at synes og ikke efter at være?
b) Hvorfor foretrække saa mange Mennesker det at synes for det at være?
840. Bør man for enhver Pris undgaa Skinnet?
841. In vino veritas. (I Vinen er Sandhed).
842. Af Børn og fulde Folk skal man høre Sandheden.
843. Audacter calumniare, semper aliquid haeret (bagvadsk kun frækt! der bliver altid noget hængende)!
844. Hvorvidt ere vi pligtige altid at tale Sandhed?
845. Hvad forstaas ved Nødløgn, og har dette Begreb overhovedet Berettigelse?
[Afgangseks. 1868.]
846. For og imod den jesuitiske Lære om, at Hensigten helliger Midlet.
-
847. At udvikle Betydningen af: „Det godes værste Fjende er det bedre“ (le mieux est l'ennemi du bien).
848. Vælg dig ej det kæreste, men det bedste!
849. Hvorvidt kan man lære godt af ondt?

850. Principiis obsta, sero medicina paratur (kæmp mod det onde ved Gry! ved Aften er det for silde) [Ovid.]
851. Er det rigtigt, at de fraværende altid have Uret?
852. Skal man altid lade Retten have sin Gænge?
853. Summum jus, summa injuria (den strenge Ret er [ofte] den største Uret).
854. Om Ordsproget: „Med ondt skal man ondt fordrive“.
855. For og imod Berettigelsen af Dødsstraffen.
856. Hvad har Staten til Hensigt med sine Straffeanstalter?
857. Gives der Tilfælde, i hvilke legemlig Straf for Forbrydelser maa billiges?
858. Ordsproget „der skal en bred Ryg til at bære gode Dage“ anvendt saavel paa den enkelte som paa et helt Folk.
859. Naturens muntre Søn er Lykken næst.
[Øhlenschläger: „Aladdin“.]
860. „At gøre Lykke“ og „at være lykkelig“.
861. Der sidder tidt et rigt Barn paa Fattigkones Skød.
862. Af Silkepebling bliver stundom Vadmelspræst.
863. Salighed og Lyksalighed.
864. Hvad mener Zetlitz, naar han i en Drikkeviser siger: „Lyksalighed er Jordens Maal“, og hvorvidt har han Ret?
865. Hvorvidt kunne blide Kaar enten fremme eller hemme et lykkeligt Liv?
866. Kan uafbrudt Lykke kaldes Lykke?
867. Den sande Lykke ligger ikke uden for os, men inde i os.
868. Lykke og Ære skal man varligen bære.
869. Man skal nytte den Sol, som nu skinner.

870. Lykken hun er et underligt Trolde,
hun leger med Folk saa mangefold.
[Rimkrøniken 1915-16.]
871. Er den fornemme Verden altid ogsaa den lykkeligste?
872. Hvad er fordærligst for Karakteren: ufortjent Ros eller ufortjent Dadel?
873. Naar een Dør slaas haardt i, springer gerne en anden op.
874. Er den lykkelig, der ikke har noget at bestille?
875. Gør Oplysning Menneskene ubetinget lykkelige?
876. Hvilken nødvendig Forskel bliver der i Opfattelsen af det Ord „Pris ingen lykkelig, før han er i sin Grav“, alt efter som det udtales fra et hedensk eller fra et kristeligt Standpunkt?
877. En nærmere Udvikling af Ordsproget „De golde Aks staa i Vejret, de fulde bøje sig“.
[Skolelærerindeeks. 1883.]
878. Hvoraf kommer det, at den overfladiske saa tit glimrer og gør Lykke, medens den grunddige stilles i Skyggen?
879. Inden for hvilke Grænser er det sandt, at enhver er sin egen Lykkes Smed?
880. At eftervisse de forskellige Opfattelser af Menneskelivets Forhold, hvoraf følgende Ordsprog ere udsprungne: „Jo argere Skalk, des bedre Lykke“ — „Enhver er sin egen Lykkes Smed“ — „Vorherre raader for Lykken“.
881. Kan man gøre et Menneske lykkeligt imod dets Villie?
882. Ingen kender Dagen, før Solen gaar ned.
[Ingemann.]
883. Hvilken Indflydelse kan en gunstig eller

- ugunstig Skæbne have paa Menneskets Karakter?
884. Hvorledes kunne Ulykker være Fristelser for Mennesket?
885. Hvilke ydre Livsvilkaar kunne anses for i Almindelighed at fremme den aandelige Udvikling? [Afgangseks. 1851.]
886. Hvorledes kunne baade Medgang og Modgang udvikle Karakteren?
887. Hvad forstaas ved Modgangens Skole, og hvorledes bidrager den til at udvikle Karakteren? [Afgangseks. 1872.]
888. Hvorvidt kunne trange Kaar enten hemme eller fremme et lykkeligt Liv?
889. Er det de ringeste Mennesker, der „forbløde“ i denne Tilværelsens „Kamp af alt imod alle“?
890. Hvad maa Genierne i Almindelighed kæmpe med?
891. Hvem er i Sandhed ulykkelig?
892. Hvilken Hjemmel har den Klage, som saa tit lyder fra Mennesker, at de ikke er komne paa deres rette Hylde?
893. Ligger der nogen Sandhed i Ordet: „fælles Skibbrud trøster“ (commune naufragium dulce)?
894. Smaa Sorger tale, de store tie. [Skolelærerindeeks. 1865.]
895. Paavisning af, hvorledes de indbildte Sorger tit ere større end de virkelige.
896. Kæmpe vi maa i den løbende Tid, Livet herved er Strid. [N. F. S. Grundtvig.]
897. Hvilken Indflydelse kunne Sygdomme have paa vort legemlige og aandelige Vel?
898. Er Verden virkelig en Jammersdal?
899. Hvilken Trøst skulle vi søge mod uforskyldt Miskendelse?

900. Hvorfor efterlader Mindet om overstandne Farer tit et behageligt Indtryk?
901. Er Utak altid Verdens Løn?
902. Hvoraf kommer det, at store Mænd tit have meget at kæmpe med, og at deres Fortjenester ofte først anerkendes efter deres Død? [Afgangseks. 1885.]
903. Højere hændes ej
Held paa Jord
end med stor Sag at sejre;
end skal du agtes
yndet af Guder,
om for stor Sag du seigner. [C. Rosenberg.]
904. Til hvilke Kræfter skal et lille Folk i Farens Stund sætte sin Lid?
905. Hvorledes bør et Folk bære en stor national Ulykke?
906. Gives der Tilfælde, i hvilke et Menneske bør ofre sit Liv?
907. Den ene Haand vadsker den anden (manus manum lavat).
908. Har det Ordsprog Ret: „Naar Nøden er størst, er Hjælpen nærmest“?
909. Hvoraf kommer det, at man i Nødens Stund saa lidt kan stole paa Menneskers Hjælp?
910. Hvad er bedst: at være Genstand for sine Medmenneskers Misundelse eller for deres Medlidenhed?
911. Homo sum; nil humani a me alienum puto (Jeg er et Menneske; intet menneskeligt er mig uvedkommeude). [Terents.]
912. Hvilke Pligter have vi med Hensyn til vor Næstes gode Navn og Rygte? [Skolelærereks. 1870.]
913. Hvilke Pligter have de i materiel og aandelig

- Henseende bedre stillede over for deres i disse Henseender uheldigere stillede Medmennesker?
914. Døm ikke din Næste, før du har været i hans Sted! [Talmud.]
915. Hvori bestaar Venskab, og hvorledes udvikler det et Menneske, naar det er ædelt og godt? [Skolelærereks. 1880.]
916. Kan Trangen til Venskab siges at tyde paa en Mangel eller paa en Fuldkommenhed ved Menneskenaturen?
917. Sande og falske Venner.
918. I hvilke Tilfælde kan det være Pligt at afbryde en Venskabsforbindelse?
919. Hvorfor have Uvenner ofte saa svært ved at forsones?
920. At aabne for den første den bedste sin Favn, det er dog vist at misbruge Venskabs Navn. [Molière: Misanthropen I, 2.]
921. Hvorfor er det især i Ungdomsaarene, at de fleste Venskabsforbindelser indgaas, og hvorfor ere disse ofte saa kortvarige?
922. Hvorfor kan sandt Venskab kun finde Sted mellem gode Mennesker?
923. Er det en Ros eller eller en Dadel at sige om en: „Han er alles Ven“?
924. Hvad kan den enkelte lære af sin Uven og en Nation af sin Fjende?
925. At stole paa en Ven blandt Verdens mange Lukser er med en Blomsterstilk at binde sine Bukser. [S. Meisling.]
926. Medgang skaffer Venner, Modgang prøver dem.
927. Sig mig, hvem du omgaas, og jeg skal sige dig, hvem du er.
928. Har Ordet Ret, naar det siger: Lige for lige, naar Venskab skal holdes“?

929. Bedre en ny Ven med et gammelt Ansigt, end en gammel Ven med et nyt Ansigt.
930. Sid din Ven nær; men sid ikke Laaret af ham!
931. Til sin Ven skal man komme buden i Medgang og ubuden i Modgang.
932. Rigdom, dens Værd og Farer.
933. Rigdoms tilsyneladende og virkelige Fortrin for Fattigdom.
934. Pengenes saakaldte Almagt.
935. Er Guld eller Jærn det mægtigste Metal?
936. Rigdom er et Laan af Gud; du maa gøre Regnskab, naar du faar Bud.
937. Penge ere en god Tjener, men en slet Herre. [Afgangseks. 1887.]
938. Naar kan den rige kaldes fattig, og den fattige rig?
939. Sundhedens Fortrin for Rigdom.
940. Penge er en stor Ting, der gør Menneskene meget smaa. [Goncourt.]
941. Følges Rigdom og Tilfredshed nødvendigvis ad?
942. Man skal ikke spøge med Guldet og endnu mindre med Tiden.
943. Penge tale mere end tolv Tingmænd.
944. Er du lam, er du stam, har du Penge, gaar du fram.
945. Guldnøglen lukker alle Døre op (uden Himmeriges).
946. Hvad er bedst: arvet eller selverhvervet Ejendom?
947. At eftervise, hvorledes den enkeltes Rigdom kan komme hele Samfundet til gode.
948. Hvorledes have nogle kunnet ønske, at For-

- muen var lige fordelt mellem alle, og hvad vilde dette have til Følge?
949. Kan der skabes fuldkommen Lighed i Menneskenes ydre Livsvilkaar?
950. Det skadelige og det gavnlige ved Pengenes ulige Fordeling.
951. Er du fattig, saa vær en Mand, er du rig, saa vær et Menneske!
952. Den ødsles, den sparsommeliges og den gerriges forskellige Forhold til Begrebet Ejendom.
953. Er Sparsommelighed Middelvejen mellem Ødselhed og Gerrighed?
954. Nød lærer nogen Kone at spinde.
955. For hvilke Fristelser udsætter Fattigdom Mennesket?
956. Velgørenhed i dens rette og dens urette Skikkelse. [Skolelærerindeeks. 1866.]
957. Den forstandige og uforstandige Godgørenhed. [Afgangseks. 1867.]
958. Hvorved faar en Gave sit sande Værd for Giveren og Modtageren?
959. Er det altid en god Gerning at give Almisser?
960. Det væsentlige er ikke at, men hvorledes man giver Almisser.
961. Gud elsker en glad Giver. [2. Kor. 9. 7.]
962. Lad ikke din venstre Haand vide, hvad den højre gør! [Matth. 6. 3.]
963. At paavise den halve Sandhed, der ligger i det Ord: „Hvo der giver, til han tigger, han skal slaas, til han ligger“.
964. Om den i vor Tid saa ydede Forbindelse af Velgørenhed og Forlystelse (Basarer o. l.).
965. Benefacta male locata malefacta arbitror (slet anbragte Velgerninger anser jeg for Misgerninger). [Cic. de off. II., 18.]

966. Med hvilken Ret kan det siges: Bis dat qui cito dat (den, der giver hurtigt, giver to Gange)?
967. Eksemplets Magt.
968. Det gavnlige ved at vælge de bedste Forbilleder for sin Handlemaade.
969. Hvem skulle vi helst sammenligne os med?
970. Hvorledes kunne selv slette Eksempler gøre Nytte?
971. Hvad forstaar man ved „den offentlige Mening“, hvorledes danner den sig, og hvori ligger dens Magt?
972. Hvilken Vægt bør man tillægge andre Menneskers Domme? [Skolelærereks. 1885.]
973. Hvorvidt bør vi lempe vore Handlinger efter den offentlige Mening?
974. Kunne vi bedst stole paa vor egen eller paa andres Dom om os selv?
975. Hvorfor bør vi være varsomme i vore Domme om andre Menneskers Tænke- og Handlemaade?
976. Hvilke Hensyn bør gøre os tolerante lige over for andres Meninger og skaansomme i Dommen over deres Handlinger?
977. Det sete afhænger af Øjnene, der se. [M. Goldschmidt.]
978. Hvilken Nytte kan man drage af at iagttage andre?
979. Har allerede det unge Menneske Aarsag til at agte paa sit gode Navn og Rygte?
980. Hvorledes bør vi forholde os i det Tilfælde, at andre have en alt for gunstig Mening om os?

981. Ein hohes Kleinod ist der gute Name (et stort Klenodie er det gode Navn).
[Schiller.]
982. Det omskiftelige ved Folkegunst.
983. Fallitur, aut fallit, qui vulgi pendet ab ore (drages af Pøblen din Hu, bedrages du eller bedrager).
984. Hvori bestaar sand Ære, hvorfor er den vigtig for Mennesket, og ved hvilke Midler erhverves den?
985. Æren er det fejreste Træ i Skoven; — dog visner det.
986. Hvori bestaar menneskelig Storhed, og hvilke Vildfarelser ere gængse ved Bestemmelsen af Storhed?
987. Noblesse oblige (Adel forpligter).
988. Kan nogen Art Aristokrati være berettiget?
989. Fødselens, Rigdommens, Talentets, Arbejdets og Karakterens Adel.
990. Er det i enhver Henseende gavnligt og behageligt at være en stor Mands Søn?
991. H. C. Andersens Ord: „Det gør ikke noget at være født i Andegaarden, naar man kun har ligget i et Svaneæg“, oplyste og udviklede ved Eksempler fra Livet eller Historien.
[Skolelærerindeeks. 1875.]
992. Hvorvidt kan et Menneskes Fødsel og Opdragelse være medbestemmende for dets Fremtid?
993. „Tro mig, hierte Søster! der er noget i det, at være kommen af godt Folk“. [Holberg „Den politiske Kandestøber“ 4. Akt 6. Sc.]
994. Hvilken Betydning for Nutiden har Mindet om Fædrenes Bedrifter?
995. Hvorfor hædre vi vore store Mænd?
996. Kan man gennemgaaende sige om store Mænd, at de ere store i Fortrin og store i Fejl?

997. Hvorvidt er den store Mand et Foster af sin Tid eller Tiden af ham?
998. Hvilke Mænd kalder Verden „store“?
999. En Stormand og en stor Mand.
1000. At udvikle Betydningen af det Bud, der indeholdes i Ordene *γνώθι σεαυτόν* (kend dig selv).
[Afgangseks. 1861.]
1001. Hindringer for Selverkendelsen.
1002. Hvorledes kan et Menneske komme til at overvurdere sig selv, og ad hvilke Veje erhverver man virkelig Selverkendelse?
1003. Willst Du Dich selber erkennen, so sieh', wie die andern es treiben; willst Du die andern verstehn, blick in dein eigenes Herz
(Vil du kende dig selv, kast Blikket hen paa de andre; vil du de andre forstaa, vend mod dig selv først dit Blik!)
[Schiller.]
1004. Timelig Nød som et kraftigt Middel til at vække Selverkendelse.
1005. The proper study of mankind is man (Menneskets nærmeste Studium er Mennesket).
[Pope.]
1006. Husk paa, du er et Menneske, hverken mere eller mindre!
1007. Im engen Kreis verengert sich der Sinn; es wächst der Mensch mit seinen höhern Zwecken
(i snævre Kreds indsnævres Sind og Sans, men vokser, hver Gang Horisonten vides).
[Schiller.]
1008. „At være sig selv“ og „at være sig selv nok“.
1009. Es bildet ein Talent sich in der Stille, sich ein Charakter in dem Strom der Welt

(I Stillehed helst uddanner sig Talentet,
i Livets Storme bedst en Karakter).

[Goethe.]

1010. Karakter — Karakterfasthed — Karakterløshed.
1011. Hvori bestaar Karakterens Selvstændighed, og til hvilke Fejl kan Stræben derefter udarte? [Afgangseks. 1859.]
1012. Hvorvidt er det nødvendigt at stole paa sig selv?
1013. Ved hvilke Midler bliver man bedst Herre over sine Lidenskaber og Lyster?
1014. Kynikeren Diogenes skal engang ved højlys Dag have gaaet omkring med en tændt Lygte og sagt: „Jeg søger et Menneske“.
1015. Hvorledes kan baade for megen og for lidt Selvtillid have en uheldig Indflydelse paa et Menneskes Udvikling og senere Virksomhed?
1016. Om den Tilvækst i personligt Ansvar, som den nye Tid med dens mangehaande Rørelser fører med sig.
1017. Selvfornægtelsens Betydning for Karakterudviklingen.
1018. „Indad, fremad, opad!“ [Fr. Dahl.]
1019. Hvorfor er Selvbeherskelse saa vigtig, og hvorledes erhverves den bedst?
-
1020. Den stoiske og den epikuræiske Livsanskuelse.
1021. Stemme Loven og Moralen altid overens?
1022. Om Forskellen imellem Legalitet og Moralitet.
1023. Man udvikle Tanken i den Sætning hos Horats: Quid prosunt leges, sine moribus vanae (lidt kun baader Lov, er Sæder løse)? [Eks. art. 1812.]
1024. At udvikle og ved Eksempler oplyse Betyd-

ningen af og Forskellen mellem Udtrykkene:
jeg kan, jeg skal, jeg tør, jeg bør.

1025. Husk altid paa: Du tør kun, hvad Du bør! [Fr. Dahl.]
1026. Gives der en egen Moral for Genier?
1027. Gives der „Overmennesker“?
1028. Gives der moralsk ligegyldige Ting (*ἀδιάφορα*)?
1029. I det indre, som du bedst det ved; i det ydre, alt som det er Sæd.
1030. Il n'y a pas de héros pour son valet de chambre. (Ingen er Helt i sin Kammertjeners Øjne). [Madame Cornuel(?).]
1031. Les grandes pensées viennent du cœur (de store Tanker udspringe fra Hjertet). [Vauvenargues.]
1032. „Den, der er slaaet til en Skilling, bliver aldrig en Daler.“ Er det sandt?
1033. Hvad mener Grundtvig, naar han siger, at Lys uden Varme er Helvedes Kval, og har han Ret heri?
1034. Er det forkasteligere at bestikke med Penge end med Ord?
1035. Og den har aldrig levet, som klog paa det er blevet, han først ej havde kæret. [N. F. S. Grundtvig.]
1036. Hvilken Sandhed indeholder Sætningen: Bene qui latuit, bene vixit (hvo som har levet godt skjult, lever vel)?
1037. En nærmere Udvikling af Tycho Brahes Valgsprog: „Ikke synes, men være“ (Esse, non videri). [Skolelærerindeeks. 1879.]
1038. Hvilket er gavnligst, enten at have et bestemt Kald, i hvilket vi skulle virke, eller at være saaledes stillede, at vi kunne sysle med hvad vi ville?

1039. Om den megen unyttige Bagage, som Menneskene saa ofte belæsse sig med paa Livets Rejse.
1040. „For den rene er alting rent“, jævnført med „Hvo der tykkes at staa, se vel til, at han ikke falder“ [1. Kor. 10, 12].
1041. Hvad forstaas ved en „pessimistisk“ og en „optimistisk“ Livsanskuelse?
1042. Er det nødvendigt, at vi lære alt, ogsaa Livets mørkeste Sider, at kende?
1043. I hvilken Betydning kan Erfaring kaldes den bedste Læremester, og i hvilke Tossernes Læremester?
1044. Vi kunne ikke forhindre Fuglene i at flyve over vort Hoved; men vi kunne forhindre, at de bygge Reder i vort Haar. [Luther].
1045. Naar har Spørgsmaalet: „Hvad kan det nytte?“ sin Berettigelse, og naar ikke?
1046. Hvad er farligst for et Folk, at overvurdere eller at undervurdere sig selv?
1047. We cannot weigh our brother with our-self (Maal ikke Næsten med dit eget Jeg). [Shakespeare.]
1048. Den, der ikke vil høre, maa føle.
1049. Udvikling af den Sætning: „Den, som ikke forstaar at lyde, forstaar ikke at byde“.
1050. Enhver Forfatter, der er værd at læse, utvivlsomt gav sin egen Tid en Næse. [Fr. Paludan-Müller.]
1051. Tout comprendre c'est tout pardonner (Fuldt forstaaet er fuldt forladt).
1052. Den rette Opfattelse af: „De mortuis nihil nisi bene“ (Om de døde skal man kun tale vel).
1053. Naturam expellas furca; tamen usque recurret

- (Uddriv Naturen med Vold, den kommer dog stedse tilbage). [Horats.]
1054. „Folk siger vel i Herredet, at Jeppe drikker; men de siger ikke, hvorfor Jeppe drikker.“ [Holberg: „Jeppe paa Bjerget“ I, 2.]
1055. Æblet falder ikke langt fra Stammen.
1056. Man begynder med det smaa og ender med det store.
1057. Hvad kan der siges for og imod Kortspil?
1058. Kan Dansen kaldes en tilladelig Fornøjelse?
1059. Hvilke Farer for Personligheden medfører Stillingen som Skuespiller?
1060. Sømandslivets Indfyldelse paa Karakteren.
1061. At eftervise den dobbelte Sandhed, der er nedlagt i det Ord: det er ikke alt Guld, som glimrer. [Skolelærereks. 1895.]
1062. Bør man dømme Handlinger efter Udfaldet?
1063. a) Er det rigtigt at dømme Folk efter det første Indtryk?
b) Man skal ej skue Hund paa Haar.
1064. Er personlig Skonhed et Gode af virkeligt Værd?
1065. Ingen kan tjene to Herrer. [Matth. 6, 27].
1066. Lade Dueller sig forsvare fra noget Synspunkt?
1067. Beviser en Tvekamps Udfald noget som helst?
1068. Nød bryder alle Love.
1069. a) Som man saar, saa høster man. [Galat. 6, 7].
b) Den, der saar Vind, høster Storm. [Hoseas 8, 7].
1070. Ingen kan lægge en Alen til sin Vækst. [Matt. 6, 27.]
1071. En Søn vil tvivle to Gange om sin Faders Forstand, før han tvivler een Gang om sin Moders Hjerte. [A. Monod.]
1072. En god Villie drager et stort Læs til By.

E. Blandede Opgaver.

1073. Hvori bestaar den sande Fædrelandskærlighed, og til hvilke andre sympatetiske Følelser støtter den sig? [Eks. art. 1849.]
1074. a) Paa hvilke forskellige Maader kan Fædrelandskærlighed lægge sig for Dagen?
 b) Fædrelandskærlighed og Nationalstolthed.
 c) Patriotisme og Chauvinisme (Fædrelandskærlighed og Nationalskryderi).
 d) Er Fædrelandskærlighed en forældet Følelse eller ikke?
1075. Er det Daarskab „at sværme for en enkelt Plet, som Fuglen for sin Rede“? [P. Faber.]
1076. Om Fædrelandskærligheden, som den udtaler sig i H. C. Andersens Digt „I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme“.
1077. Kommer Fædrelandskærlighed, i Strid med Kristendommens Bud om at elske alle Mennesker som Brødre?
1078. Hvorvidt kunne andre end den vaabenførende Fædrelandet Hjælp under en Krig? [Skolelærereks. 1869.]
1079. En Udvikling af Rasmus Rasks Valgsprog: „Sit Fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette“. [Skolelærereks. 1878.]
1080. Hvilken Betydning har det for et Folk at bevare sin Nationalitet?
1081. Ved hvilke Baand ere vi knyttede til Fædrelandet, og hvilke ere Udvandrernes sædvanlige Aarsager? [Skolelærereks. 1888.]
1082. Hvilke Betragtninger kunne afholde os fra at udvandre til et fremmed Land, selv om det kan ske med Udsigt til timelig Vinding?
1083. Hvad er Grunden til Udvandringer i vore

- Dage, og hvorvidt bør Udvandringslysten støttes eller modarbejdes?
1084. Nutidens Udvandring sammenlignet med Fortidens Folkevandringer.
1085. Hvad gør et Folk livskraftigt indadtil og stærkt udadtil? [Afgangseks. 1879.]
1086. Hvori skal den mindre Stat søge sin Styrke for at kunne hævde sin Plads over for de større og mægtigere Stater og for med Held at kunne fremme sin indre Udvikling? [Skolelærereks. 1865.]
1087. Fordelene og Ulemperne ved at tilhøre en { lille } Nation.
 { stor }
1088. a) Hvad giver en Folkefest dens sande Betydning?
 b) Folkefester og Folkeforlystelser.
1089. a) Hvilken Indflydelse kan en stor Fortid øve paa et Folks Udvikling?
 b) Hvorvidt kan det være gavnligt at ihukomme de store Mærkedage i en Nations Historie?
1090. Om Betydningen af Jubilæumshøjtider og Mindefester.
1091. a) Har et Folk Lov til at være stolt af sine store Mænd?
 b) Hvorledes bevarer et Folk Mindet om sine store Mænd?
1092. Hvorvidt finder der en Vekselvirkning Sted mellem Nationerne og disses store Mænd?
1093. Loven skal maales efter Folket og ikke Folket efter Loven.
1094. En Sammenligning mellem de to Sætninger: Interdum vulgus rectum videt, est ubi peccat (Stundom vel Mængden det rette ser, dog

- stundom den fejler) og: Vox populi, vox Dei (Folkets Røst, Guds Røst).
1105. a) At udvikle Betydningen af Frederik VII.s Valgsprog: „Folkets Kærlighed min Styrke“.
b) God og slet Folkelighed.
-
1106. Hvorfor og i hvilke Henseender er et livligt Samkvem mellem Nationerne af stor Vigtighed?
1107. Hvorledes kunne gode Samfærdselsmidler fremme et Lands Opkomst?
1108. Samfærdselsmidler før Opfindelsen af Jærnbaner og Dampskibe.
1109. Ved hvilke Midler er Samfærdselen bleven lettet i det 19de Hundredaar?
1110. Hvilken Betydning have Jærnbaner, og hvilke Vanskeligheder kunne især være at overvinde ved deres Anlæg?
1111. a) De nyere Samfærdselsmidlers gavnlige og skadelige Indflydelse paa Kultur og Danelse.
b) Hvorledes bidrage de nyere Samfærdselsmidler til at omdanne de menneskelige Livsforhold?
1112. Rejsers Betydning for Menneskets Udvikling. [Skolelærereks. 1882.]
1113. Er det gavnligt for et ungt Menneske at rejse udenlands?
1114. Hvilke Betingelser maa nødvendigvis være til Stede for, at man kan drage den rette Nytte af en Udenlandsrejse?
1115. Nyttens af at læse gode Rejsebeskrivelser.
1116. Om Hostrups Sang: „Man maa rejse til Føds o. s. v.“

1107. Det omstrejvende Kunstnerlivs Lys- og Skyggesider.
-
1108. I hvilke forskellige Retninger udvikle Landlivet og Bylivet det aandelige Liv? [Skolelærereks. 1885.]
1109. Hovedstadsliv og Provinsliv.
1110. Hvilke Fortrin har Livet i store Byer for Livet paa Landet?
1111. Er en stor Hovedstad, en lille Provinsby eller „Landet“ at foretrække som Opholdssted?
1112. Hvilke ere de vigtigste Lys- og Skyggesider ved Livet i de store Stæder? [Afgangseks. 1882.]
1113. Hvorledes kan man virke til en Bys Forskønnelse?
1114. Hvilke Fordele og hvilke Ulemper have Søstæder i Sammenliguing med Landstæder?
1115. Skildring af Livet i en stor By ved en festlig Lejlighed.
1116. a) Fra en meget lille By (En Skitse).
b) Kunde det være tiltrækkende at leve i en lille By?“
1117. Københavns Betydning for vort hele Land.
1118. Karakteristik af Københavnerne.
1119. Københavner og Københavneri.
1120. Skildring af en Samfundsklasse i København (efter eget Valg).
1121. Er det uden Sammenhæng med den danske Folkekarakter, at „Tivoli“ er blevet til netop hos os?
-
1122. Med Gud i Gem
er godt hvert Hjem.
[Fr. Dahl.]

1123. My house (is) my castle (Mit Hus, min Borg; Hjemfred, Hjemhelg).
1124. Hvilke Følelser knytte os til Hjemmet, og hvortil kunne disse udarte?
[Skolelærer- og Skolelærerindeeks. 1896.]
1125. Om den Hjemfølelse, der ytrer sig i Øhlen-schlægers Digt „Hjemve“.
1126. Hjemmets Betydning for den enkelte og for Samfundet.
1127. Det gode og det indsnævrende ved Hjemmet.
1128. En Skildring af et lykkeligt Familieliv.
[Skolelærerindeeks. 1878.]
1129. Hvorledes kan det, tidlig at maatte forlade sit Barndomshjem, indvirke paa Sindet?
[Skolelærerindeeks. 1873.]
1130. Hvorledes kan Glæden over Hjemmet være naturligt forenet med Længselen efter det fjerne?
1131. Hvorfor opfører man sig som oftest anderledes ude end hjemme?
1132. Er der mindre Familieliv her hjemme nu end i vort Aarhundredes Begyndelse?
1133. En Husmoder i sin daglige Dont.
[Skolelærerindeeks. 1869.]
1134. Kvindens Gerning i Hjemmet, og hvorledes hun bedst forberedes dertil.
1135. Mandens Gerning for og i Hjemmet.
-
1136. Med hvilken Ret kalder Aristoteles (Etik 1, 6) Mennesket: ζῷον πολιτικόν (et Samfundsvæsen)?
1137. Det selskabelige Livs Betydning for Menneskets Udvikling og Oplivelse.
[Skolelærerindeeks. 1889.]
1138. De selskabelige Omgangsformers Betydning.

1139. Hvad vi kunne vinde i Selskabslivet, og hvad vi ere udsatte for at tabe.
1140. Selskabslivet, som det er, og som det burde være.
1141. Forskellen mellem det selskabelige Liv nu og ved det 19de Aarhundredes Begyndelse.
1142. Hvad forstaas ved god Tone, og hvorledes erhverves den?
1143. God Tone og gode Omgangsformer have deres store Betydning; men have vi aldrig Lov til at bryde dem?
1144. At vise, hvorledes sociale Forhold, Konveniens o. l. ofte hemme den enkelte Frihed.
1145. Hvad forstaas ved Konduite og Taktfølelse?
1146. Hvilke Pligter har man som Vært og hvilke som Gæst?
[Skolelærerindeeks. 1882.]
1147. a) Gæstfrihed i Fortid og Nutid.
b) Hvorfor tilhører Gæstfrihed mere Oldtiden end Nutiden, mere den uudviklede end den højere udviklede Samfundstilstand?
1148. Godt og daarligt Kammeratskab.
1149. Under hvilke Livsforhold vil et Menneske især føle Trang til Ensomhed?
1150. Gavnlig og skadelige Virkninger af at trække sig tilbage fra Verden.
1151. Skal man kalde Ensomheden en Ven eller en Fjende?
1152. De forskellige Grunde til, at mange Mennesker ikke kunne taale at være alene.
1153. Hvad virker til, at Folk trække sig tilbage fra Menneskers Samfund, og har man Lov til det?
-
1154. a) Hvad forstaas ved „Moden“? Paa hvilke Forhold gør den sin Indflydelse gældende,

og hvorvidt bør eller tør man rette sig efter den? [Ekstraordinær Afgangseks. 1891.]

b) Skal man trodse Moden eller være dens Slave?

1155. Hvorledes præge Tidsaldre og Nationer deres Ejendommeligheder i Klædedragten?
1156. Mandens og Kvindens forskellige Forhold til og Afhængighed af Moden.
1157. „Tanker maa og til Moden tolde“, hedder det; men bør de det?
1158. Forskellen mellem Tidsaanden og Moden.
-
1159. Ars longa, vita brevis (Kunsten er lang, Livet er kort).
1160. Er det sandt, at Kritikken er let, og Kunsten vanskelig?
1161. Videnskabens Rødder ere bitre, men dens Frugter søde.
1162. Den frugtbareste Lærdom er at tænke selv.
1163. Hvo der ikke stiger i Kundskab, daler.
[Talmud.]
1164. Hvorledes kan Hensynet til materiel Fordel indvirke skadeligt paa Kunstneren og Videnskabsmanden?
1165. Ere Kundskaber den bedste Rigdom?
1166. Hvilke Fordele bringe Videnskabernes Fremskridt ogsaa Almuen eller den mindre oplyste Del af Samfundet?
1167. a) Hvorvidt kunne vi kalde Bøger vore bedste Venner?
b) Gamle Bøger — gamle Venner — gammel Vin.
1168. Habent sua fata libelli (Bøger have deres [vekslende] Skæbne).
1169. Et Bibliotek, saaledes som jeg kunde ønske mig det.

1170. At vise, hvorledes megen Læsning kan fremme, men ogsaa hemme et Menneskes ejendommelige Udvikling.
1171. Sand Videnskab og videnskabelig Dilettantisme (Skin-Videnskab).
1172. Vid møjhet, oc tale ey alt,
tænke vel, hvad thu tale skalt.
[Gammeldansk Rim.]
-
1173. Hvilke Krav maa der stilles til Studenter for, at de med Rette kunne bære Hædersnavnet: „Musernes Sønner“?
1174. Med hvilken Ret kalder Chr. Wiuther Studenterne „Herrer i Aandernes Rige“ og „den Stamme, som evig skal staa“?
1175. Hvilke Ensidigheder hæfte sig lettest til et Liv, som helliges Studier, og hvorledes kan man vogte sig for disse?
1176. Den rette Brug af Studenteraarene.
1177. Paa hvilke forskellige Maader belæres vi om Menneskelivet af Historikeren og af Digteren?
1178. Hvad Udbytte kunne vi have af at læse gode Digtværker?
1179. Hvilken Morskabslæsning tør jeg kalde god? hvilken maa jeg derimod kalde skadelig og fordærvelig?
[Skolelærerleks. 1866.]
1180. Hvilke Grundsætninger bør man følge i Valget af sin Morskabslæsning?
[Skolelærerindeeks. 1892.]
1181. Hvilke Krav maa man stille til en god Afhandling i Modersmaalet?
[Skolelærerindeeks. 1866.]
1182. Glæden og Nyttens af at lære de Værker at kende, i hvilke vort Modersmaal er behandlet med Smag og Skønsomhed.

1183. Pennen gaar ofte dybere end Sværdet.
 1184. Med hvilken Ret har man kaldt det 19de Aarhundrede „Papiers-Aarhundredet“?
 1185. Hvad kan der siges for og imod den Sætning: „Papiret rødmer ikke“?
 1186. Døgnpressen og Bogpressen.
 1187. Dagspressens gavnlige og skadelige Virkninger.
 1188. Hvilke Krav bør der stilles til en god Avis?
 1189. Avislæsning og Avislæseri.
 1190. Hvorvidt kan man kalde Dagspressen en Stormagt?
 1191. Hvilke Farer for Personligheden medfører Stillingen som Journalist?
 1192. En Tale til Pressens Ros.
 1193. En Tale, der angriber Pressen.
 1194. Fordelene og Farerne ved Anonymitet.
 1195. Gennem Eksempler fra vor Litteratur at paa- vise Betydningen af Pseudonymitet.
 1196. Trykkefrihed og dens nødvendige Begrænsning.
 1197. Reklamevæsenet og dets Udskejelser.
-
1198. Hvad kunne og bør vi gøre for at bevare og udvikle vort Legemes Sundhed og Kraft?
 1199. Hvorfor bør Ungdommen lægge Vind paa Legemsøvelser, og hvilke Idrætter falde naturligt for vort Folk?
 1200. Nyttens af og Glæden ved Gymnastik.
 1201. Gymnastik og Sport.
 1202. Hvorfor bør Meenesket søge at udvikle ogsaa sit Legeme? [Skolelærereks. 1893.]
 1203. Om Sports Betydning for de unges legemlige og aandelige Udvikling. [Afgangseks. 1890.]

1204. Fordele og Ulemper ved Cykle-Idrætten.
 1205. For og imod Jagt og Fiskeri, drevne som „Sport“.
 1206. Hvorvidt er Jagt en berettiget Idræt?
 1207. Per aspera ad astra (Gennem Møje til det høje).
 1208. Omnia conando docilis sollertia vincit. (Stedse vil lærvillig Flid naa Maalet ved sejrende Stræben).
 1209. Er Arbejdet en Forbandelse eller en Velsignelse? [Skolelærerindeeks. 1895.]
 1210. Flid er Drivhjulet i ethvert Værk, men Orden det Pendul, der regulerer Værkets Gang. [C. Hauch.]
 1211. De skadelige Følger af Overanstrengelse.
 1212. Er det virksomme Liv ubetinget at foretrække for det stille Liv?
 1213. Vi sendtes hid til Arbejd og ej til Lyst og Leg. [C. Hauch.]
 1214. Om Husflidens Betydning for den enkelte og for hele Samfundet.
 1215. Hvorledes indvirke de forskellige Livssysler paa Legemets Ydre?
 1216. Hvormed skulle vi trøste os, naar vi finde det Arbejde, der paalægges os, ringe og „unyttigt“?
 1217. Arbejderen er sin Løn værd. [Luk. X, 7. I. Tim. 5. 18.]
 1218. a) Skulle vi altid kræve Løn for vort Arbejde?
 b) Hvormed skulle vi trøste os, naar Lønnen ikke svarer til vort Arbejde?
 1219. Med hvilken Ret kunne vi sige, at Arbejdet adler?
 1220. Belysning af Forskellen mellem den adlende Flid og det trælbundne Arbejds-sløb.

1221. Unyttig Travlhed og gavnlig Virksomhed.
 1222. Ere Virksomhed og Hvile afgjorte Modsætninger, eller kan en Virksomhed tillige være en Hvile?
 1223. Det Sværd, som ikke bruges, ruster i Balgen.
 1224. Hvilket er det rette Forhold mellem Arbejde og Hvile?
 1225. Lykkeligst at hvile paa er fuldendte Gerning.
 [B. S. Ingemann.]
 1226. Hvorvidt og i hvilken Forstand bør Adspredelser søges?
 1227. Hvilke Hensyn skulle vi tage i Valget af vore Fornøjelser?
 1228. Hvorledes kunne vi bidrage til at forædle vore Fornøjelser?
 1229. Om Arverettens Gavnlighed og Nødvendighed for det menneskelige Samfundsliv.
 1230. Var det heldigt, om Arveretten blev afskaffet?
 1231. Hvad forstaas ved aandelig Ejendom? hvorledes erhverves og frugtbares den?
 1232. Hvilke Hensyn bør lede os ved Valget af vor Livsstilling?
 1233. Hvilke ere de vigtigste Betingelser for, at en ung Mand kan komme frem i Verden og skabe sig en selvstændig Stilling i Samfundet?
 1234. Min Søn, om du vil i Verden frem, saa buk!
 [W. Abrahamson.]
 1235. Kan nogen Livsstilling siges i og for sig at være den lykkeligste og bedste?
 1236. Hvilke Fordele og hvilke Misligheder medfører det tidligt at vælge sin Livsstilling?
 1237. Betingelserne for at være en god Læge.

1238. Hvilke Egenskaber bør der kræves af en Dommer?
 1239. Præsten og Lægen i deres forskellige og dog beslægtede Virksomhed.
 [Skolelærerindeeks. 1880.]
 1240. Hvilken gavnlig og hvilken skadelig Indflydelse kan Stillingen som Landmand have paa Karakteren?
 1241. Hvorvidt kan et Menneskes Ydre siges at afspejle hans Samfundsstilling?
 1242. Sammenligning mellem en dansk Matros og en dansk Bonde.
 1243. Ligheden og Forskellen mellem den blindes og den døves Stilling i Samfundet.
 1244. Om Gavn og Skade ved Arbejdsnedlæggelser („Skruer“, „Striker“).
 1245. Fredelig Landvinding.
 1246. Hvilke Midler bruge Menneskene til at forkorte de rumlige Afstande?
 1247. Hvilken Rolle spiller Papiret i Verden?
 1248. Agerbrugsredskaber forud og nu.
 1249. Om Udmaaling af Tiden og de Redskaber, Mennesket har brugt dertil.
 1250. En Oversigt over Menneskenes Brug af Ilden gennem deres Udviklingsgang hidindtil.
 1251. Hvilke Egenskaber have virket til, at Jærnet er blevet det mest brugte Metal, og hvorvidt kan dets Anvendelse siges at tillage?
 1252. At udvikle den nærmere og fjernere Indflydelse, som Haandkraftens Fortrængelse ved Maskinerne udøver paa Menneskenes timelige Kaar.
 1253. Hvori bestaar Menneskets Fortrin for Dyrene?
 [Eks. art. 1808.]

1254. Fuglejagten og dens Betydning for visse Folkeslag.
1255. Om Dyrplageri og Dyrebeskyttelse.
[Afgangseks. 1896.]
1256. Dyrebeskyttelsessagens Betydning.
1257. Ere Vivisektioner (Sønderlemmelser af levende Dyr) tilladelige?
-
1258. Sammenligning mellem Menneskeslægten og det enkelte Menneskes Udvikling.
1259. Er det sandt, at smaa Nationer tit have en noblere Opfattelse end de store, og hvad er vel i saa Fald Grunden dertil?
1260. Er Frygten det bedste Værn for Magten?
1261. En Bedømmelse af den Paastand, at Statskløgt og Falskhed ere uadskillelige.
1262. Hvorfor er det ikke altid den mest begavede, der udretter mest her i Verden?
1263. Hvad kræves der for at være en god Folketaler, og hvilke Fristelser er Folketaleren udsat for?
1264. En Skildring af en ædel Personlighed, valgt fra Livet eller Historien.
[Skolelærereks. 1877.]
1265. Eksempler paa Folk, der ved Flid og Dygtighed have kæmpet sig op fra smaa Kaar.
1266. Hvilken Betydning maa man tillægge offentlige Mindesmærker?
1267. Hvis Ægyptens Pyramider kunde tale!
1268. At paavise, hvorledes Sætningen: *πάντα ρεῖ* (alt er i Strømning) gælder baade i Naturens og i Aandens Verden.
1269. Hvorledes forenes Ordene: „der er intet nyt under Solen“ og „der er ikke to Blade ens“?

1270. Høsttidens Glæder og Sorger.
1271. Sund og sygelig Kritik.
1272. Ere vi Danske for tilbøjelige til at anvende „den lille Kritik“?
1273. Er der nogen Sandhed i, at Modsætningerne berøre hinanden?
1274. Hvilken Sandhed ligger der for den enkeltes som for Samfundets Vedkommende i den Sætning: „Hvad der hemmer, det fremmer“?
[F. C. Sibbern.]
1275. Forskellige Maader at vække Opsigt paa.
1276. a) Under hvilke forskellige Skikkelser kan Originalitet fremtræde?
b) Ere vor Tids Mennesker mindre originale end tidligere Tiders?
1277. Træffer man større personlig Ejendommelighed hos Almuen end i de dannede Stænder?
1278. Hvorvidt kan det være rigtigt at forbinde det nyttige med det behagelige?
1279. Gerning vil have Tid; men Tid vil ogsaa have Gerning.
1280. Hvilken Betydning have Landenes naturlige Grænser for deres politiske Udvikling?
1281. Naturen, en Foryngelseskilde.
1282. Det frigørende ved Livet i Naturen.
1283. Hvilken Betydning har Skiftet mellem Aarets og Døgnets Tider for Livet i Naturen?
1284. Hvilke forskellige Følelser og Stemninger vækkes hos os ved Vaarens og ved Efteraarets Komme?
1285. Under hvilke Naturforhold udvikler Mennesket sig kraftigst?
[Afgangseks. 1875.]
1286. Hvorfor er Vejret et saa almindeligt Samtaleemne?
1287. Var det heldigt, om Danmark blev et Turistland, ligesom Norge og Sveits?
1288. Hvorledes komme Skove Mennesket til Nytte?

1289. Hvorfor frede vi med Rette vore Skove?
 1290. Naar Bøgen springer ud.
 1291. Præstegaarden og dens Beboere (Skildring efter Naturen). [Skolelærerindeeks. 1870.]
 1292. Skildring af et dansk Sommerlandskab.
 1293. Julestemning. [Skolelærerindeereks. 1871.]
 1294. Ne Jupiter quidem omnibus placet (Ikke engang Jupiter kan gøre alle tilpas).
 1295. Hvorfor er det saa svært for Fyrster og fornemme Folk at blive sande Mennesker?
 1296. At prøve Rigtigheden af Sætningen: de gustibus non est disputandum (om Smagssager kan der ej tvistes).
 1297. Vinteren betragtet fra den mere velhavendes og fra den fattiges Standpunkt.
 1298. a) Man skal veje Stemmerne, ikke tælle dem.
 b) Autoritet, ikke Majoritet.
 1299. Hvorledes opkomme Rygter, og hvorledes udbrede de sig?
 1300. Hvilken Sandhed ligger der i: „det dyreste er det billigste“ og: „det billigste er det dyreste“?
 1301. Leve vi i en materialistisk Tid?
 1302. O, var jeg Konge kun een eneste Dag!
 1303. Fordelene og Mislighederne ved at vælge en almindelig Leveregel til sit Valgsprog.
 1304. Stemningen paa en Valgdag.
 1305. Skildring af et Møde med en „Jean de France“ i Nutiden.
 1306. Forekommer Erasmus Montanus-Typen ogsaa i vor Tid?
 1307. Dampskorstenen og Kirkespiret hæve sig vel begge mod Himlen, men pege dog i modsatte Retninger.
 1308. Hvorvidt er Ligbrænding tilraadelig eller forkastelig?

1309. Hensigten med samt Indretningen af en zoologisk Have.
 1310. For og imod den Skik at give „Drikkepenge“.
 1311. Rekrutten skriver hjem.
 1312. Kan man sige, at Bedsteforældrene elske deres Børnebørn højere end Forældrene deres Børn?
 1313. Samfundets og den enkeltes Forhold over for smitsomme Sygdomme af farlig Natur.
 1314. For og imod Tobaksrygning.
 1315. Saa er By som Borger.
 [Indskrift paa Københavns Raadhus].
 1316. Er Livet en Rejse, hvilke Rejsefæller skulle vi da vælge os?
 1317. Planten trænger baade til Lys og til Varme; gælder dette ogsaa om Mennesket?
 1318. Stemninger, før Tæppet er gaaet op.
 1319. Hvilke Følelser og hvilke Stemninger vækker Synet af en forfalden Ridderborg?
 1320. Tanker ved Synet af „Frihedsstøtten“ i København.
 1321. Om Farvernes sindbilledlige Betydning.
 1322. Efter en almindelig Fremstilling af vore Landsbykirkers Bygningsmaade gives en nøjere Beskrivelse af en enkelt.
 1323. Karakteristik af en Egoist.
 1324. Ræven i Naturhistorien og i Folkeforestillingen.
 1325. Hvilke Dyr blive paa Grund af deres Ydre eller visse Egenskaber brugte som Billeder paa Mennesket?
 1326. Mø skal kendes i et Dejgtrug og ikke i en Springdans.
 1327. Har man Ret, naar man har kaldt Kvinden „det svage Køn“?
 1328. En Profet er aldrig agtet i sit Fædreland.

1329. Skildring af en elskværdig og en uelskværdig Familie.
1330. Vore Tænder, betragtede baade som Venner og som Fjender.
1331. En Vandring i det fri ved Nattetid.
1332. Skal man lade enhver beholde sin Kæphest?
1333. Een Kæphest æder mere end ti Stangheste.
1334. Il n'y a pas de bonnes fêtes sans lendemain. (ingen Fest uden en Morgendag).
1335. Lørdag Eftermiddag — Søndag Morgen — Søndag Aften — Mandag Morgen.
1336. Fra min første Skoletid.
1337. Et Besøg paa et Udvandrerskib kort før dets Afgang.
1338. At vise, hvorledes Livet er en Skole og Skolen et vigtigt Afsnit af vort Liv.
1339. Foragt ikke det tilsyneladende ringe og ubetydelige!
-
1340. Hvorledes forliger man med hinanden de to Ordsprog: „Blodet er aldrig saa tyndt, det er jo tykkere end Vand“ og: „Frænde er Frænde værst“?
1341. At udvikle og værdsætte Ordsproget: „Der gaar ikke Røg af en Brand, uden der er Ild i den“.
1342. Naar kan man sige, at „een Gang er ingen Gang“, og naar ikke?
1343. Hvilken Sandhed ligger der i Ordsproget: „Tyv tror, Hvermand stjæler“?
1344. Betydningen af og Eksempler paa Ordsproget: „Den, der graver en Grav for andre, falder selv deri“.

1345. At forklare og ved Eksempler at oplyse Ordsproget: „Krukken gaar saa længe til Vands, til den kommer hankeløs hjem“.
1346. Udvikling af Ordsproget: „Tit er Ulvesind under Faareskind“.
1347. Udvikling af Ordsproget: „Enhver er sig selv nærmest“.
1348. At udvikle Betydningen af Ordsproget: „Brændt Barn skyr Ilden“.
1349. At udvikle og ved Eksempler at oplyse Ordsproget: „Mange Bække smaa gør en stor Aa“.
1350. At udvikle Betydningen af Ordsproget: „Skomager, bliv ved din Læst“.
1351. At udvikle og drøfte Ordsproget: „Man skal tude med de Ulve, man er iblandt“.
1352. At udvikle Betydningen af Ordsprogene:
a) Mands Lyst er ikke Lands Lov,
b) Mands Villie, Mands Himmerig.
1353. Paavisning af den Sandhed, der ligger i Ordet: „Det stille Vand har den dybe Grund“.
1354. Er det sandt, at „Klæder skaber Folk“?
1355. Af Skade bliver man klog, men sjældent rig.
1356. Den ved bedst, hvor Skoen trykker, der har den paa.
1357. Der skal skarp Lud til skurvede Hoveder.
1358. Den, der vil æde Kærnen, faar at knække Skallen.
1359. Gud giver os Nødderne; men han knækker dem ikke for os.
1360. Vel begyndt er halv fuldendt.
1361. Naar Enden er god, er alting godt.
1362. Sagte Vind fører ogsaa Skib i Land.
1363. Rom blev ikke bygget paa een Dag.

1364. Hvo aarle vil være Mester, han bliver længe Svend.
 1365. Alvor og Gammen kunne godt sammen.
 1366. Man kan ikke have Fred længer, end Naboen vil.
 1367. Den, der kommer først til Mølle, faar først malet.
 1368. Det er det første Skridt, der koster.
 1369. De smaa Tyve hænger man op, de store lader man løbe.
 1370. I rørt Vande er godt at fiske.
 1371. Hellere sent end aldrig.
 1372. Nye Kosie feje bedst.
 1373. Naar Krybben er tom, bides Hestene.
 1374. Hvor der er Hjerterum, er der ogsaa Husrum.
 1375. Smaa Gryder have ogsaa Ører.
 1376. Tit smager sødt, hvad surt er at fordøje.
 1377. Tomme Tønder buldre mest.
 1378. Ingen Roser uden Torne.
 1379. Hvad Hjertet er fuldt af, løber Munden over med.
 1380. Lige Børn lege bedst.
 1381. Man skal lære, saa længe man lever.
 1382. Ungdom og Visdom følges ikke altid ad.
 1383. Man skal krybe, før man lærer at gaa.
 1384. Liden Tue vælter ofte stort Læs.
 1385. Træet falder ikke for første Hug.
 1386. Eet skabet Faar smitter en hel Hjord.
 1387. Det er en ond Kost at æde sine egne Ord.
 1388. Store Ord og fedt Flæsk hænge ikke fast i Halsen.
 1389. Der kommer tit Ild i Spotterens Hus.
 1390. Stenen af Haanden og Ordet af Munden har man ingen Magt over.

1391. Hvor man ikke kan komme over, maa man krybe under.
 1392. Man gaar gerne over, hvor Gærdet er lavest.
 1393. Den Sten, man ikke kan løfte, skal man lade ligge.
 1394. Slaa ej det skidne Vand ud, før du har det rene!
 1395. Gensti vorder ofte Glapsti.
 1396. Man skal ikke sælge Huden, før Bjørnen er skuddt.
 1397. Man kan ej bruge eet Plaster til alle Saar.
 1398. Hvisken er halv Løgn.
 1399. Tale er Sølv, men Tavshed er Guld.
 1400. Bedre er faa Ord og fyndige end mange og myndige.
 1401. Jo større Forstand, des kortere Tale.
 1402. Kan man ubetinget sige: „Hvem der tier, samtykker“ (Qui tacet, consentit)?
 1403. Si tacuisses, philosophus mansisses. (Havde du tiet, saa kunde du endnu have gældt for Filosof).
 1404. Kan man billige Talleyrands Ord: „La parole a été donnée à l'homme pour déguiser sa pensée“ (Ordet er givet Mennesket for at skjule dets Tanker)?
 1405. Hvad kan der siges for og imod Sætningen: „Vær, hvad du vil, men vær det helt“?
 1406. Naar gælder det, at „de værste Raad ere de bedste“?
 1407. De store Ege, i Skoven staa,
 naar de udi Storm nedfalde,
 da slaa de neder baade Hassel og Birk
 og andre smaa Ymper med alle.
 [Marsk Stigs-Viserne.]
 1408. I Stormen falde de store Træer, de smaa blive staaende.

1409. I kunne dræbe Mennesker, ikke Ideer.
 1410. Den bære Kronen, som er Kronen voksen!
 [Øhlenschläger: „Hakon Jarl.“]
 1411. Deyr fê, (Fæ dør,
 deyja frændr, Frænder dø,
 dey sjálfr et sama; selv dør man ligesaa:
 ek veit einn, eet ved jeg,
 at aldri dey: som aldrig dør:
 dómr of dauðan livern. Dom over hver en død).
 [Hávamál]
 1412. Daad skal ej dødes
 af Glemsels Drage;
 Frelse skal fødes
 af fornstore Dage.
 [Fr. Dahl].
 1413. Vælg det bedste —
 vent det værste —
 skik dig vel i begge!
 1414. Hvad mener Holberg, naar han siger:
 „Eet er et Søkort at forstaa,
 et andet Skib at føre“,
 og har han Ret?
 1415. Nemo { *judex* } idoneus in propria causa
 { *testis* }
 (ingen er gyldig { *Dommer* } i sin egen Sag).
 { *Vidne* }
 1416. Hvad som skall vara länge, måste länge för-
 beredas. [Tegnér.]
 1417. Digter er hver i Skole, Tingsal eller Kirke,
 der øjner Idealet bag sit Virke.
 [H. Ibsen: „Brand“.]
 1418. Chaque médaille a son revers (enhver Ting
 har sin Skyggeside).
 1419. . . . De stærke Heltefædre
 saa godt, som vi, ej talte; men de tav meget
 bedre.
 [Øhlenschläger: „Hrolf Krake“ IV.]

1420. At udlægge Ordet: „non multa, sed multum“
 (ikke mangt, men meget) og paaapege, i hvilke
 Livsforhold det har sin Anvendelse.
 1421. Incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybdim
 (Tørn imod Scylla venter paa den, der vil
 undfly Charybdis).
 1422. Mundus vult decipi, ergo decipiatur. (Verden
 vil bedrages; saa lad den da blive bedragen).
 1423. Duo quum faciunt idem, non est idem (naar
 to gøre det samme, er det dog ikke det samme).
 1424. Fortiter in re, svaviter in modo (i Sagen
 djærvt, i Maaden blidt).
 1425. Plenus venter non studet libenter.
 (Fyldt Vom — tanketom, eller: Overmæt —
 tænker slet).
 1426. Nil terribile nisi ipse timor (intet er skrække-
 ligt uden selve Skrækken). [Baco.]
 1427. Quod licet Jovi, non licet bovi (Tilladt Guden,
 forbudt Studen); men kan man ikke ogsaa
 sige: Quod licet bovi, non licet Jovi (Tilladt
 Studen, forbudt Guden)?
 1428. Værdsættelse af Ordet: via trita, via tuta
 (den slagne Landevej er den sikre).
 1429. Be not the first, by whom the new is tried,
 Nor yet the last to lay the old aside
 (Vær ej det nyes første Prøveklud,
 Ej den, der kaster sidst det gamle ud!)
 1430. Every cloud has a silver lining. (Enhver
 Sky har sin Sølvrand).
 1431. What ever is, is right.
 (Hvad der er, er altid rigtigt.)
 1432. Hvilken Sandhed ligger der i Ordet „divide
 et impera!“ (del og hersk!)?
 1433. Dire fait rire; faire fait taire
 (Med Latter lønnes tomme Ord;
 paa Daad, som duer, Hvermand tror.)

1434. Sammenligning mellem de tre Ord: „C'est le premier pas qui coûte“ (det er det første Skridt, der koster), „Aller Anfang ist schwer“ (al Begyndelse er vanskelig) og: „Godt begyndt er halv fuldendt“.
1435. Sammenstilling af de to Ord: „Après nous le déluge“ (efter os maa gerne Syndfloden komme) og: „Han planter Træer for den kommende Slægt“ (Sert arbores posteris).
-